

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

ανάγνωση ενός ιστορικού
βιομηχανικού τοπίου

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ

ΑΡΙΑΔΝΗ ΒΟΖΑΝΗ
ΝΙΚΟΣ ΜΠΕΛΑΒΙΛΑΣ

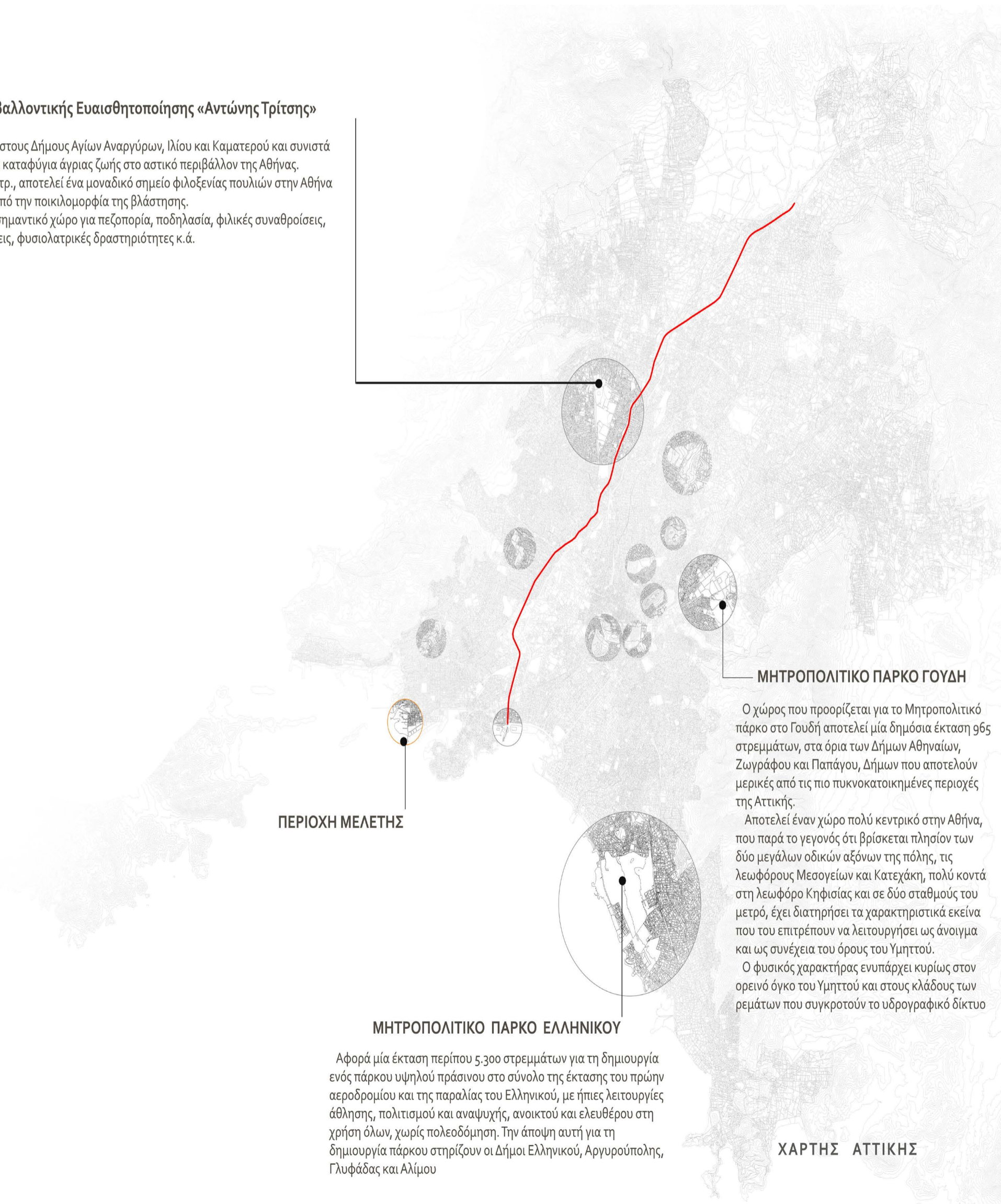
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΣΤΕΡΓΙΑ
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πάρκο Περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης «Αντώνης Τρίτσης»

Βρίσκεται ανάμεσα στους Δήμους Αγίων Αναργύρων, Ιλίου και Καματερού και συνιστά ένα από τα τελευταία καταφύγια άγριας ζωής στο αστικό περιβάλλον της Αθήνας. Έχει έκταση 1.000 στρ., αποτελεί ένα μοναδικό σημείο φιλοξενίας πουλιών στην Αθήνα και χαρακτηρίζεται από την ποικιλομορφία της βλάστησης. Το Πάρκο αποτελεί σημαντικό χώρο για πεζοπορία, ποδηλασία, φιλικές συναθροίσεις, κοινωνικές εκδηλώσεις, φυσιολατρικές δραστηριότητες κ.ά.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Αφορά μία έκταση περίπου 5.300 στρεμμάτων για τη δημιουργία ενός πάρκου υψηλού πράσινου στο σύνολο της έκτασης του πρώην αεροδρομίου και της παραλίας του Ελληνικού, με ήπιες λειτουργίες άθλησης, πολιτισμού και αναψυχής, ανοικτού και ελεύθερου στη χρήση όλων, χωρίς πολεοδόμηση. Την άποψη αυτή για τη δημιουργία πάρκου στηρίζουν οι Δήμοι Ελληνικού, Αργυρούπολης, Γλυφάδας και Αλίμου

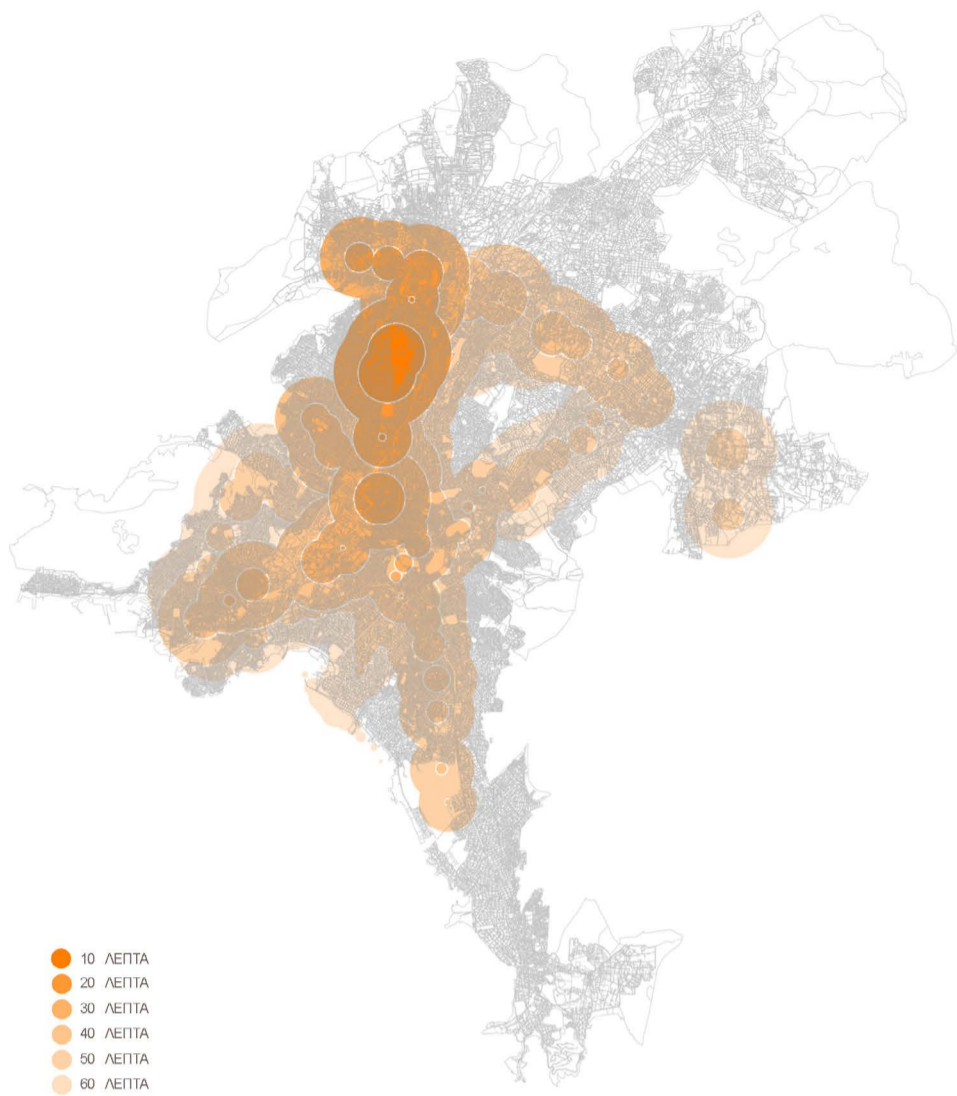
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΓΟΥΔΗ

Ο χώρος που προορίζεται για το Μητροπολιτικό πάρκο στο Γουδή αποτελεί μία δημόσια έκταση 965 στρεμμάτων, στα όρια των Δήμων Αθηναίων, Ζωγράφου και Παπάγου, Δήμων που αποτελούν μερικές από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Αττικής.

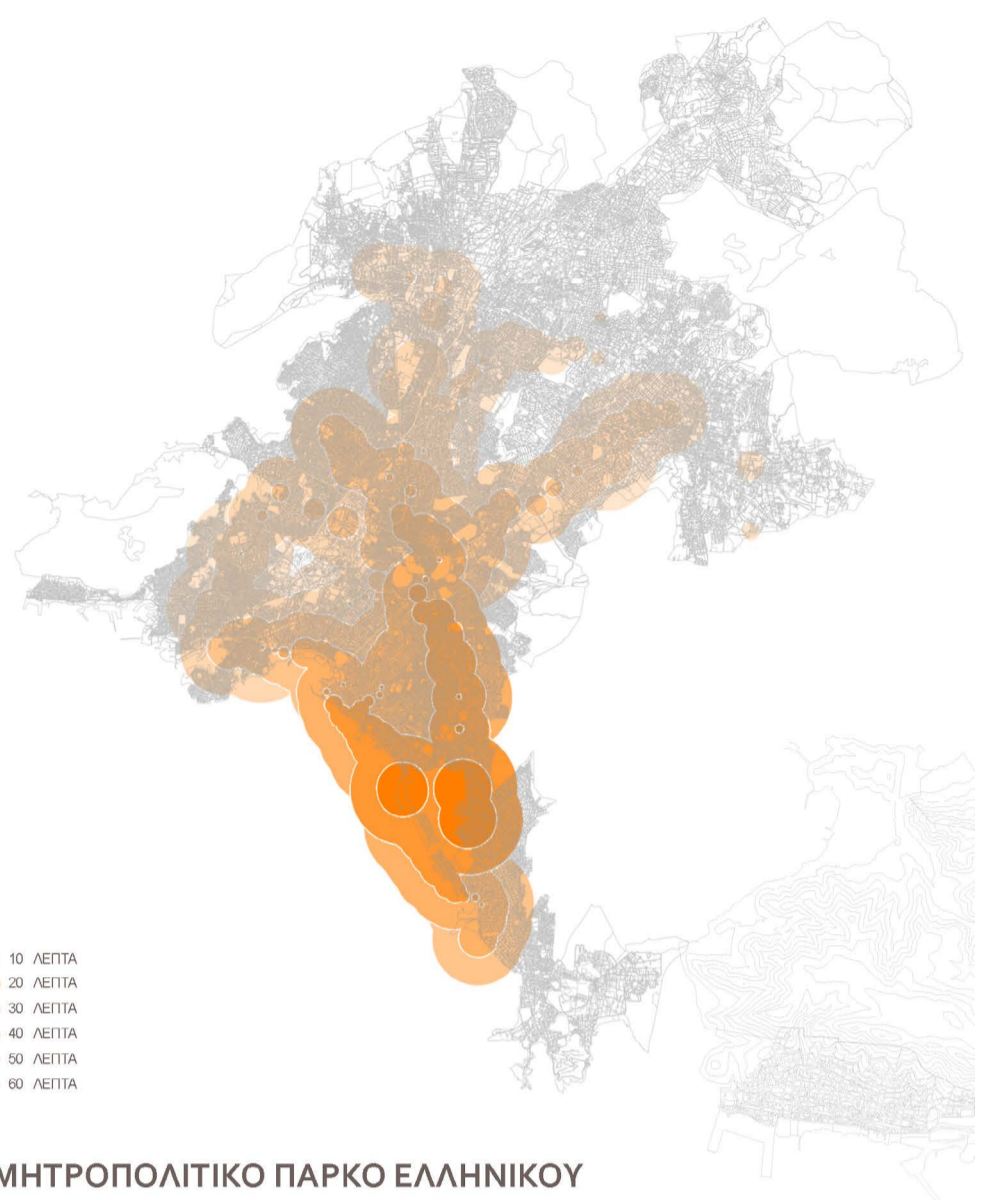
Αποτελεί έναν χώρο πολύ κεντρικό στην Αθήνα, που παρά το γεγονός ότι βρίσκεται πλησίον των δύο μεγάλων οδικών αξόνων της πόλης, τις λεωφόρους Μεσογείων και Κατεχάκη, πολύ κοντά στη λεωφόρο Κηφισίας και σε δύο σταθμούς του μετρό, έχει διατηρήσει τα χαρακτηριστικά εκείνα που του επιτρέπουν να λειτουργήσει ως άνοιγμα και ως συνέχεια του όρους του Υμηττού.

Ο φυσικός χαρακτήρας ενυπάρχει κυρίως στον ορεινό όγκο του Υμηττού και στους κλάδους των ρεμάτων που συγκροτούν το υδρογραφικό δίκτυο

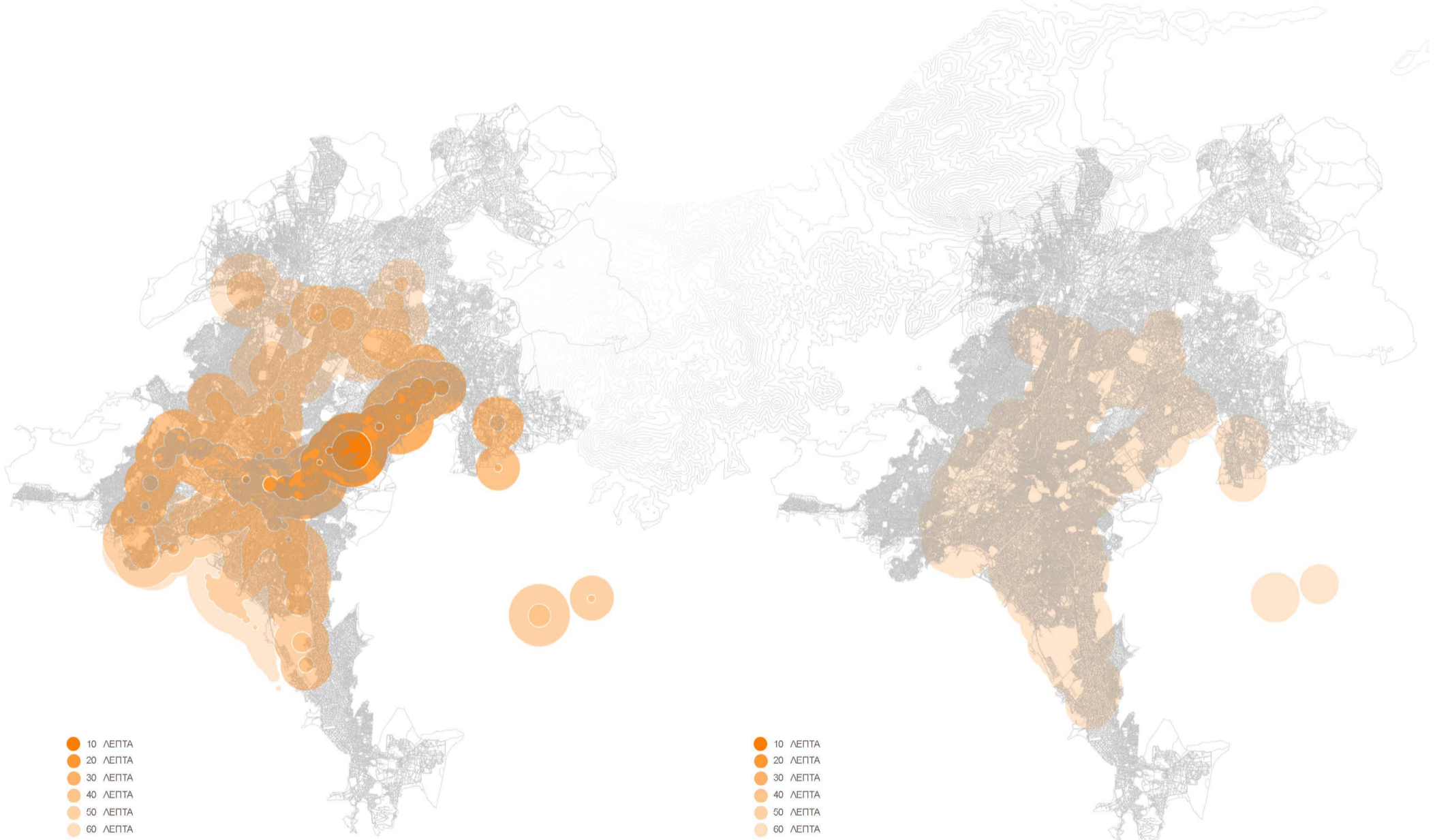
ΧΑΡΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΡΙΤΣΗ
ΧΡΟΝΙΚΗ ΕΜΒΕΛΕΙΑ
ΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΗ ΕΜΒΕΛΕΙΑ
ΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΓΟΥΔΗ
ΧΡΟΝΙΚΗ ΕΜΒΕΛΕΙΑ
ΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ

ΠΗΓΗ: ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ - ΓΟΥΔΗ - ΑΝΤ. ΤΡΙΤΣΗ**
ΧΡΟΝΙΚΗ ΕΜΒΕΛΕΙΑ
ΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ

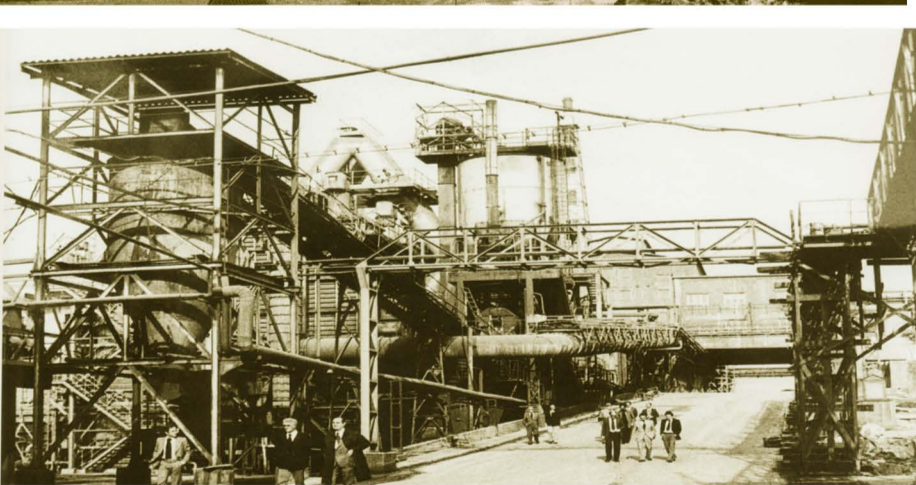
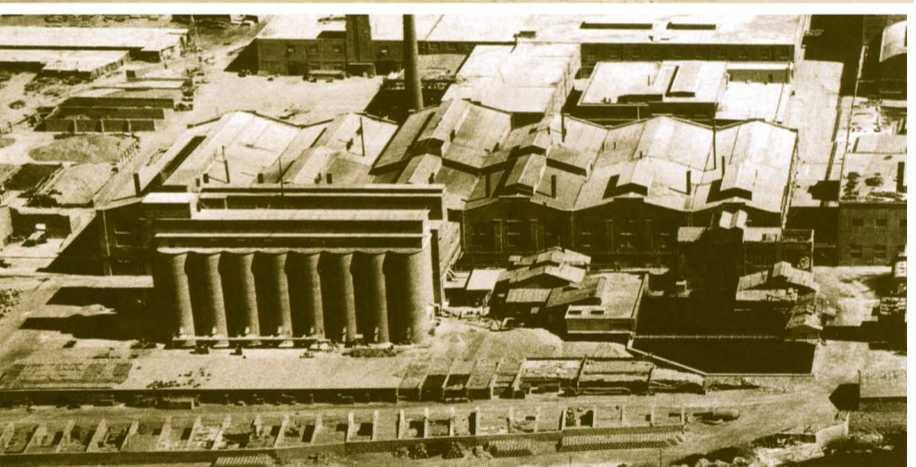
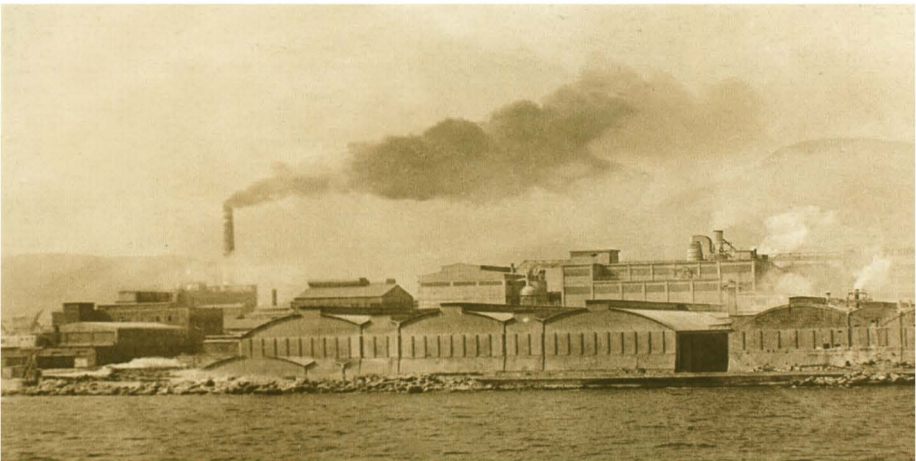
ΑΠΟΨΗ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Παρατηρούμε την κατάληψη της παράκτιας ζώνης με χρήσεις που δεν επιτρέπουν την ελεύθερη πρόσβαση στη θάλασσα. Οι συνθήκες πρόσβασης είναι ειδικές και χαρακτηρίζονται κυρίως από το οικονομικό όφελος. Ο χώρος των Λιπασμάτων είναι το μοναδικό άνοιγμα σε ακτίνα μήκους 13 χιλιομέτρων.

Ίδρυση ΑΕΕΧΠΛ

1909

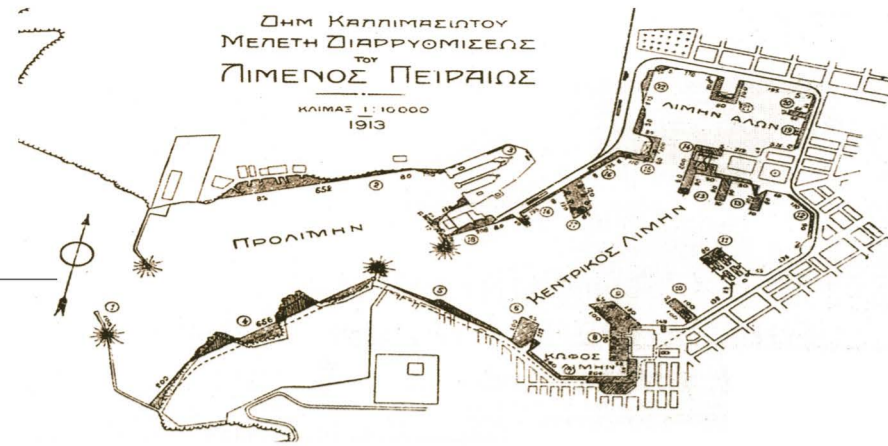
2001

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

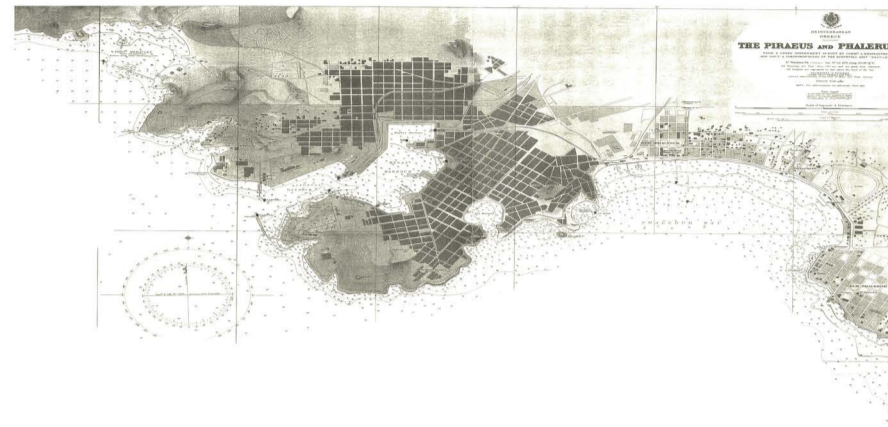
Σήμερα στην είσοδο του λιμανιού απλώνεται ισοπεδωμένη η έκταση των Λιπασμάτων Δραπετσώνας. Στο κέντρο της υψώνεται μοναχική η καμινάδα του υαουργείου. «Από τη ρυπαίνουσα βιομηχανία περάσαμε σήμερα στο “αποστειρωμένο” πολεοδομικό κενό».

N. Μπελαβίλας

1913

1922

1937

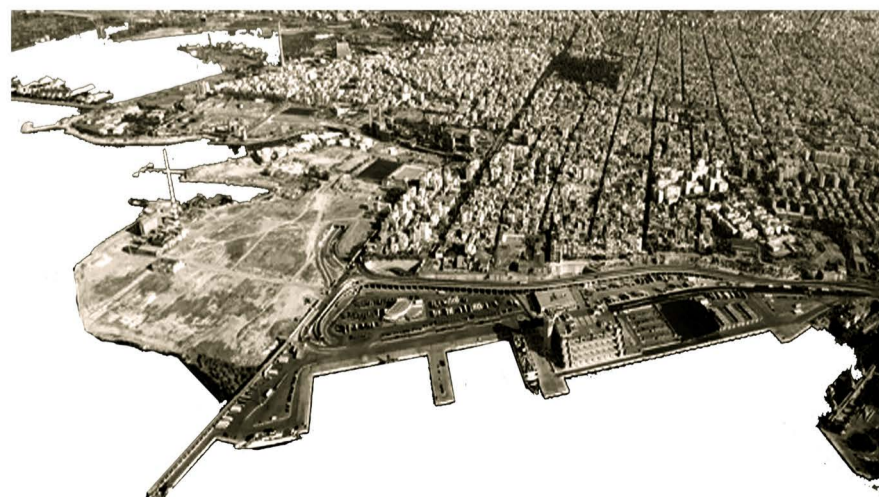
1989

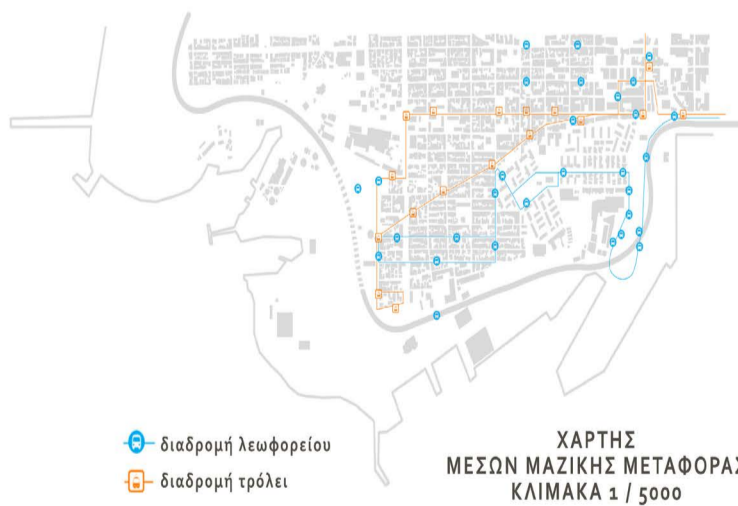
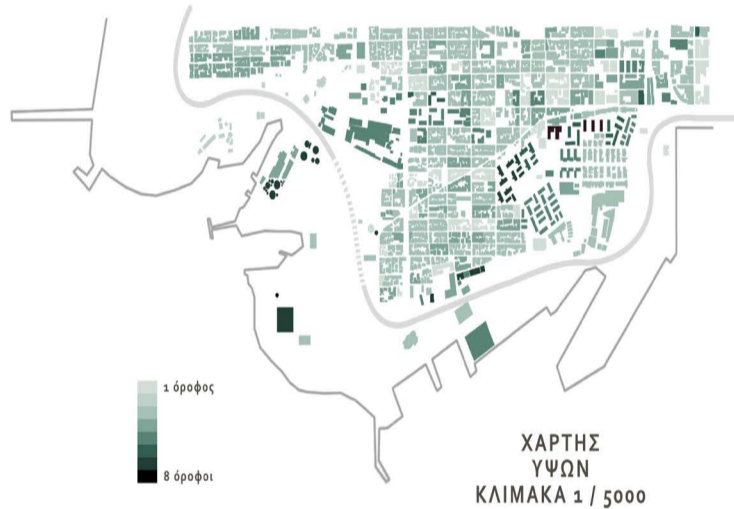

2001

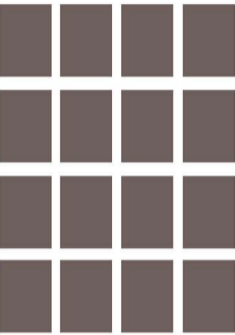

ΣΗΜΕΡΑ

καναβος πόλης

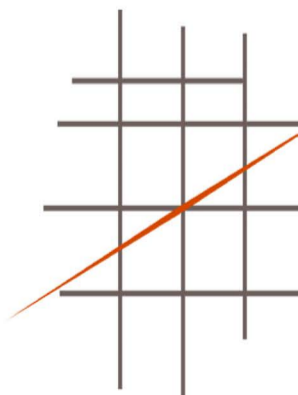
διάσπαση καναβου

κινήσεις

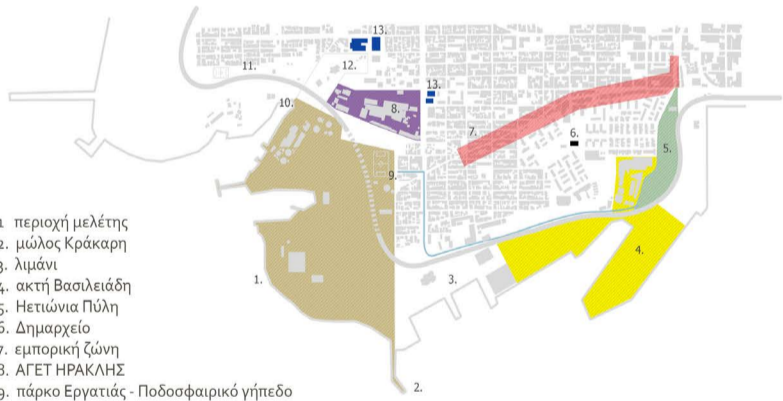

καναβος

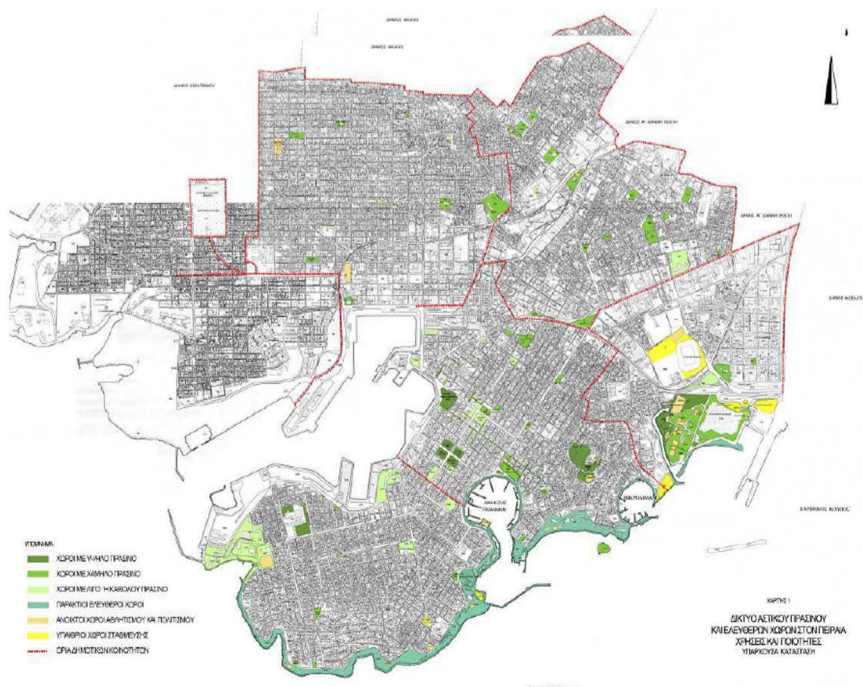

Η πόλη του Πειραιά διαθέτει σήμερα περίπου 930 στρέμματα ελεύθερων και αδόμητων χώρων. Από το σύνολο των ελεύθερων χώρων, ένα μικρό ποσοστό τους διαθέτει φυτεύσεις και χαρακτηριστικά αστικού πρασίνου. Η αναλογία πρασίνου στον Πειραιά είναι μόλις 1,56 τ.μ. πρασίνου /κάτοικο, ποσοστό αρκετά χαμηλότερο από το 2,5 τ.μ. /κάτοικο στο Λεκανοπέδιο και από τα ελληνικά σταθερότυπα (8 τ.μ. /κάτοικο). Το πρόβλημα του πρασίνου δεν εντοπίζεται αποκλειστικά στον Πειραιά που συνορεύει με τη Δραπετσώνα, αλλά υπάρχει στο μεγαλύτερο ποσοστό των Δυτικών προαστίων. Η ανάγκη ανάπλασης της περιοχής είναι σκόπιμο να γίνει με τρόπο που θα αλλάξει τη φυσιογνωμία του Πειραιά, θα αναβαθμίσει το περιβάλλον, θα δημιουργήσει μεγάλους ελεύθερους χώρους πρασίνου καθώς λόγω της γεωγραφικής του θέσης, λειτουργεί ως τη μοναδική απόληξη των δυτικών προαστίων με άνοιγμα στη θάλασσα.

- 01 περιοχή μελέτης
- 02 μώλος Κράκαρη
- 03 λιμάνι
- 04 ακτή Βασιλειάδη
- 05 Ηετιώνια Πύλη
- 06 Δημαρχείο
- 07 εμπορική ζώνη
- 08 ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ
- 09 πάρκο Εργατιάς - Ποδοσφαιρικό γήπεδο
- 10 όρμος Φωρών
- 11 ποδοσφαιρικό γήπεδο
- 12 γυμνάσιο
- 13 σχολικό συγκρότημα

ΥΠΟΜΟΝΗ
 ΚΙΣΚΙΟΜΕΛΑΝΟ ΤΡΑΧΥΣ
 ΚΙΣΚΙΟΜΕΛΑΝΟ ΤΡΙΦΥΛΟ
 ΚΙΣΚΙΟΜΕΛΑΝΟ ΜΙΚΡΟΚΥΚΛΟΤΡΑΧΥΣ
 ΠΥΡΑΚΤΟ ΕΠΙΣΤΡΟΦΟ ΚΥΚΛΟ
 ΑΙΟΚΑΚΤΟ ΚΑΡΟ ΑΝΥΨΙΣΤΟ ΚΑ ΤΟΥΤΙΣΚΟ
 ΥΨΗΛΟ ΚΑΡΟ ΙΣΑΜΕΝΟ ΣΤΕ
 ΣΥΛΛΗΠΤΟΡΙΑΚΟΤΗΤΑ

ΣΥΜΒΟΛΗ
 ΔΕΚΑΤΟΛΕΚΤΙΚΟ ΤΡΑΧΥΚΟ
 ΚΥΒΕΚΟΝΟΜΟΝ ΚΕΡΑΜΟΤΟΙΧΙΤΕΡΑ
 ΧΕΙΜΕΡΑ ΚΑΙ ΓΙΟΤΗΤΕΣ
 ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΛΥΠΤΗ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΜΕΤ - ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011

Ο χώρος των
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ως απόληξη

ΥΠΑΡΧΟΝ ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Ινστιτούτο Κανελλοπούλου
 Ίδρυση το 1983.Επιφάνεια 700 τ.μ. με 3 ορόφους με κεντρικό διάδρομο στην μακριά πλευρά.Λιτή όψη ακολουθεί το μοντέρνο κίνημα.Στη νότια και στη βόρεια πλευρά έχει διαμορφωθεί προσεκτικά ο υπαίθριος χώρος.Η βιβλιοθήκη αντιπροσώπευε την πληρέστερη της χώρας σε χημικά και γεωργικά συγγράμματα.

Π
Ρ
Ο
Τ
Ε
Ι
Ν
Ο
Μ
Ε
Ν
Ε
Σ
Χ
Ρ
Η
Σ
Ε
Ι
Σ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Κ. Η. Σ. - ΜΟΥΣΕΙΟ

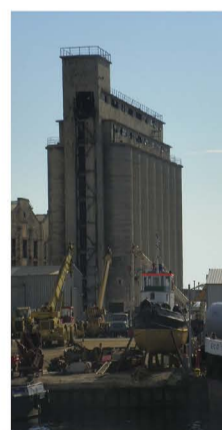
ΣΦΑΓΕΙΟ - ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ένας εργατικός συνοικισμός έχει διασωθεί.Έίναι κτίριο διόρωφο, πέτρινο με τετράριχτη στέγη και κάλυψη από κεραμίδια.Κάθε κτίριο περιλάμβανε δυο κατοικίες

Ο πρώτος όρμος μετά τα Λιπάσματα ονομάζεται όρμος Σφαγείων, γιατί εκεί ήταν τα σφαγεία του Γεραιά, τα οποία ήταν σε χρήση καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων που πέρασαν κυρίως σαν περάσματα λαθρεμπόρων και φυγάδων που δεν μπορούσαν να περάσουν από το λιμάνι του Πειραιά

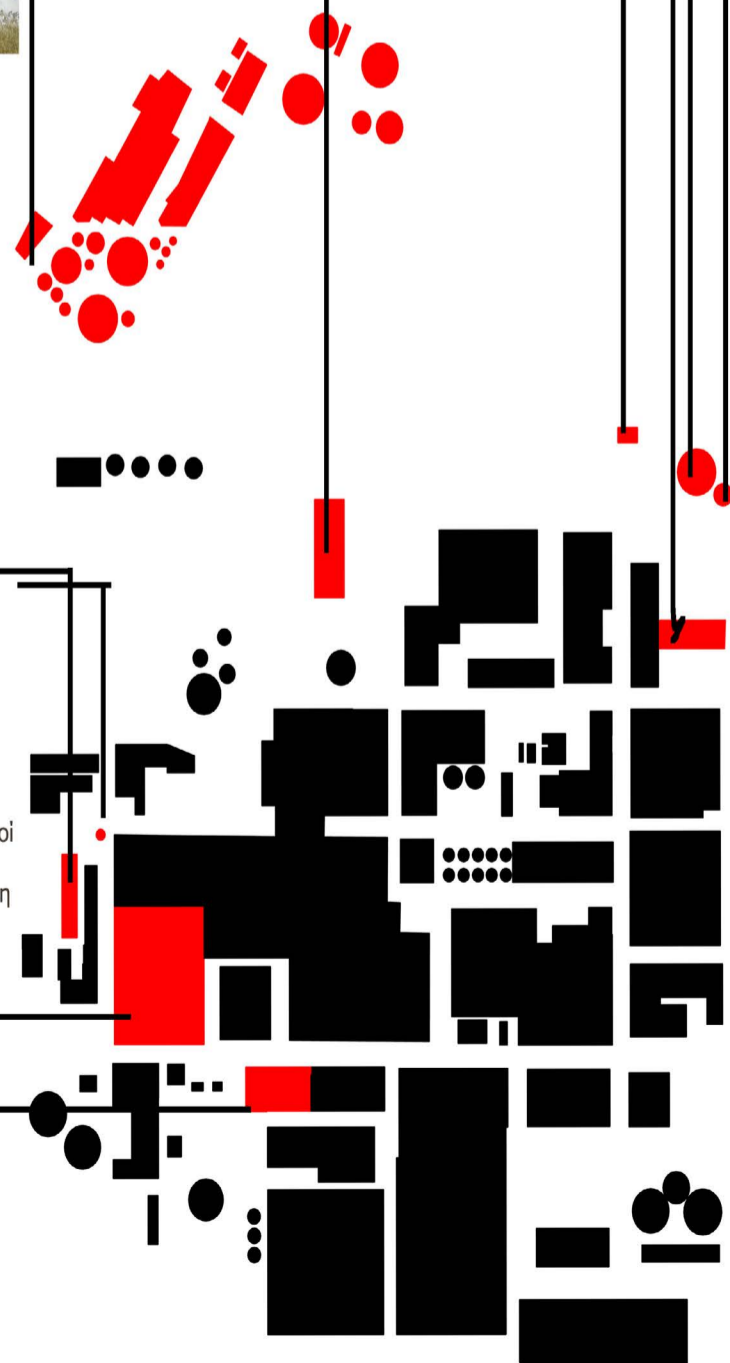

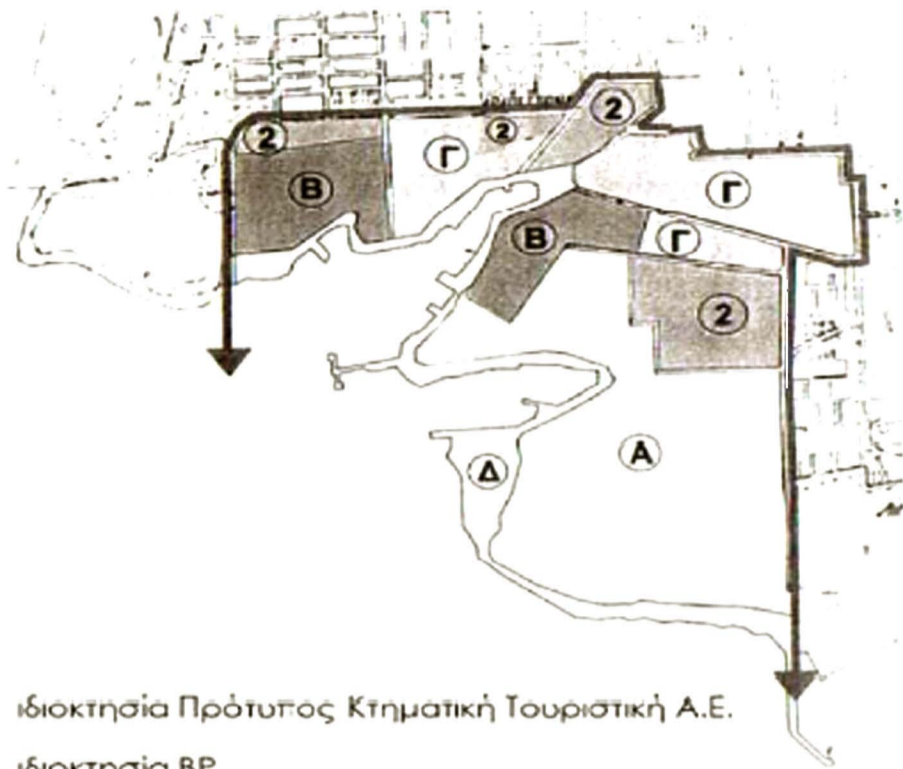
Σιλό υαλουργείου
 κτίριο από μπετόν με ιδιαίτερη μορφολογία που πηγάζει απ' την ίδια τη λειτουργία.
 Άθικτος ο μηχανικός εξοπλισμός στο εσωτερικό.

Εργοστάσιο υαλουργείου
 Κατασκευή από μπετόν και μεταλλικά στοιχεία με επιφάνεια 6000τ.μ.
 Πολλαπλές επεμβάσεις με την πάροδο του χρόνου -προσθήκες καθ' ύψος.
 Στέγαση με ματαλλικό σκελετό και επικάλυψη με φύλλα λαμαρίνας.Στην κορυφογραμμή σχηματίζονται αεραγωγοί ιδιαίτερου μορφολογικού χαρακτήρα.
 Πέτρινοι περιμετρικοί τοίχοι και εν μέρη διατήρηση της αρχικής μορφής.Το καλλιτεχνικό κομμάτι του υαλουργείου είχε πάρει βραβείο για τα είδη το 1932.

Κ.Η.Σ.
 Κτίριο ορθογωνικής κάτοψης 786 τ.μ. και ύψος 11μ.
 Στεγάζεται.Η κατασκευή του είναι απο μπετόν και πέτρα κ στεγάζεται με θόλο.Διασώζεται ο εξοπλισμός στο εσωτερικ
 Υπάρχει κ το κτίριο του ατμοηλεκτρικού σταθμού σε βιομηχανικό ντιζάιν

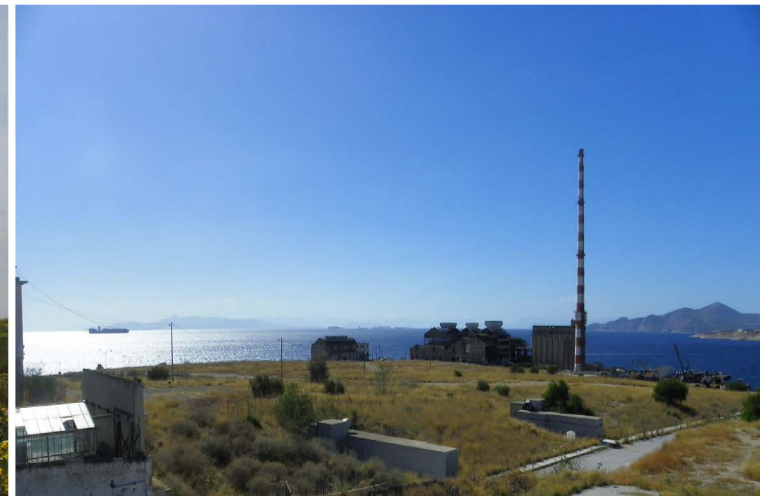
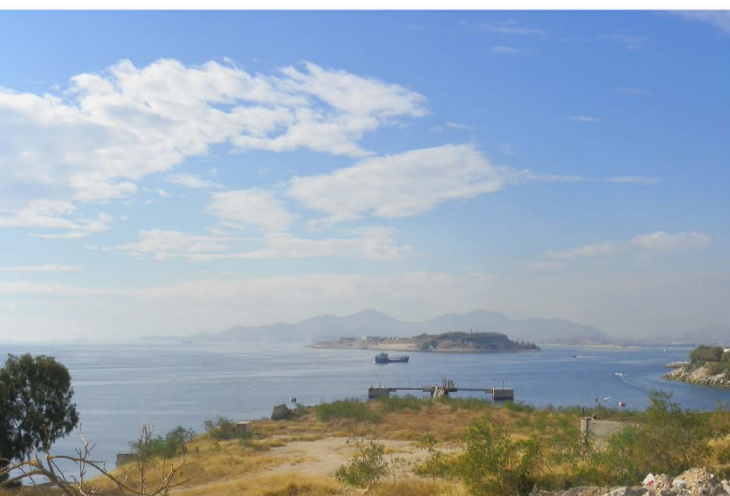

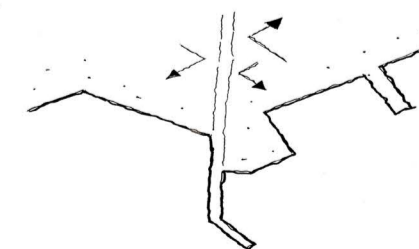
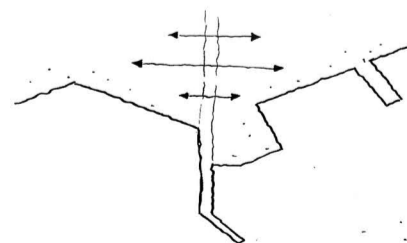
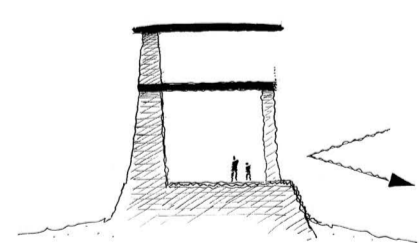
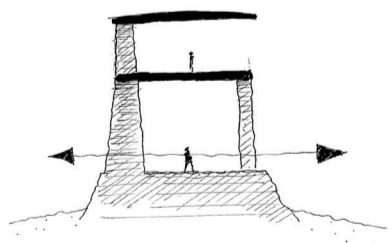
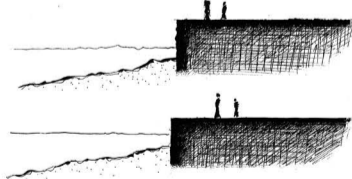
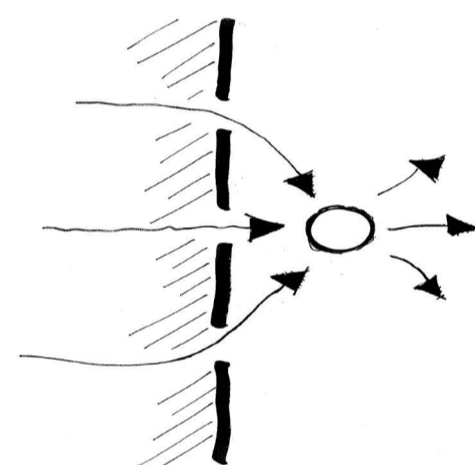
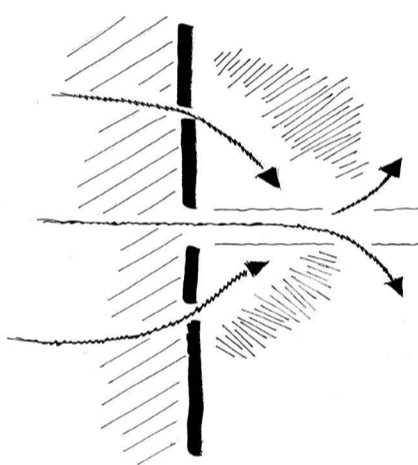
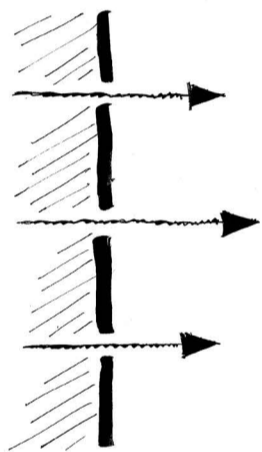
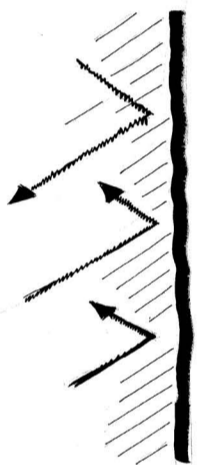
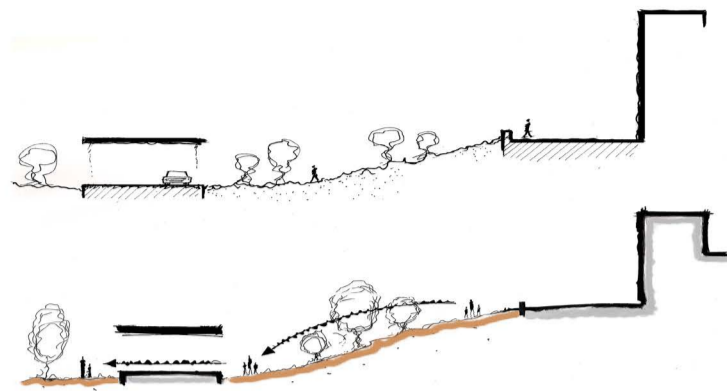
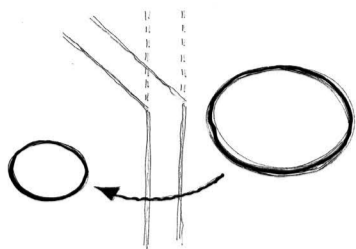
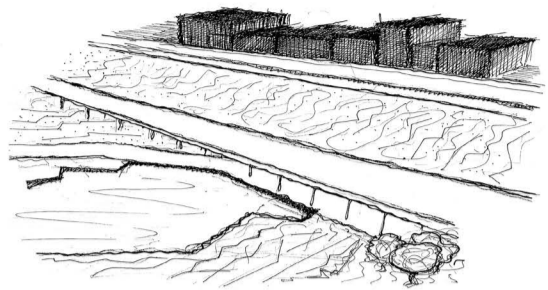
- A** ιδιοκτησία Πρότυπος Κτηματική Τουριστική Α.Ε.
- B** ιδιοκτησία BP
- Γ** ιδιοκτησία ΑΓΕΤ Ηρακλής
- Δ** ιδιοκτησία ελληνικού δημοσίου (ΟΛΠ)
- 2** κοινόχρηστοι χώροι, οικοπεδικοί χώροι κοινωφελών εγκαταστάσεων

Το ιδιοκτησιακό καθεστώς της περιοχής
 λιπασμάτων
 Πηγή : Μπαλαμπανίδης, 2009

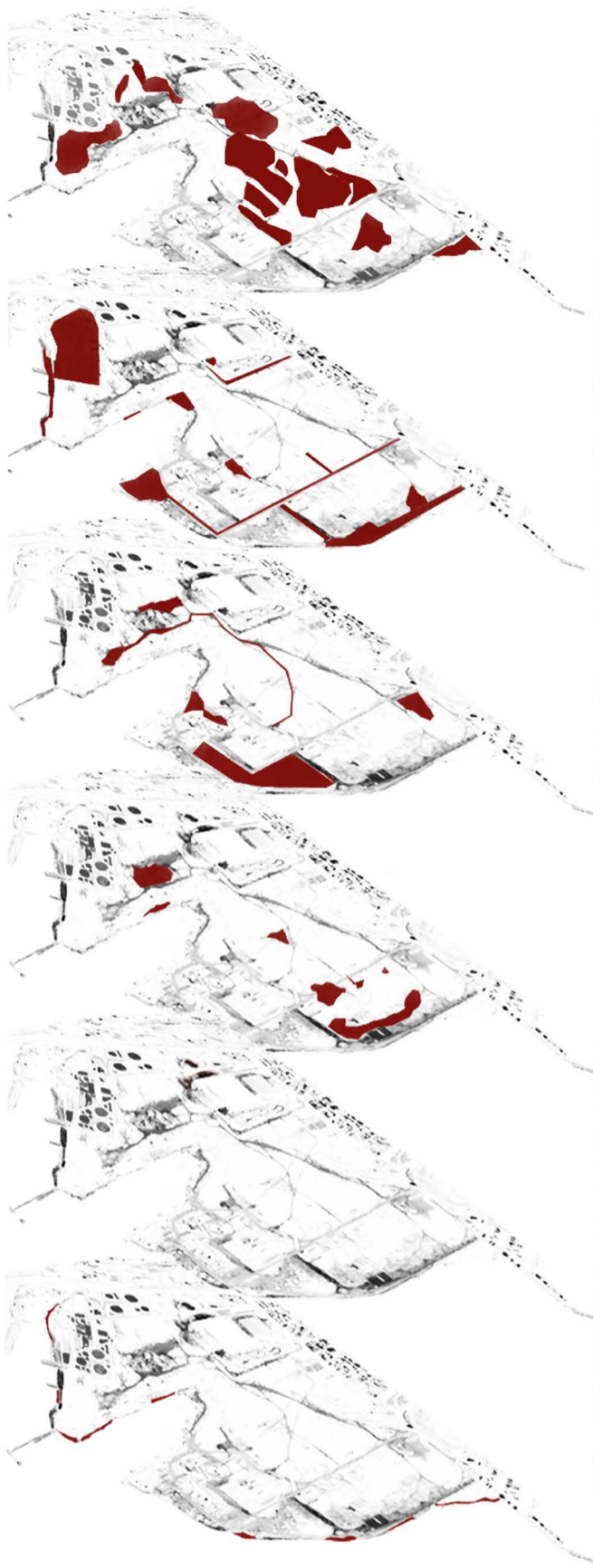
Η αρχή για την καταστροφή του συγκροτήματος των Λιπασμάτων ξεκίνησε παράλληλα με τη διαδικασία εκκαθάρισης της επιχείρησης το 1992, όπου την αγόρασε η Εθνική Τράπεζα και ίδρυσε την θυγατρική Πρότυπος Κτηματικής Τουριστικής - Λιπάσματα Δραπετσώνας ΑΕ. Έκτοτε ξεκίνησε η ιδέα της κατεδάφισης του ακριβού ακινήτου. Το 2003 γκρεμίστηκε ο κύριος όγκος των κτιρίων που υπήρχαν, εκτός από έξι που χαρακτηρίστηκαν διατηρητέα και στα προτείνουμε χρήσεις. Η κατεδάφιση του μεγαλύτερου μέρους του συνόλου του εργοστασίου και η καταστροφή του μηχανολογικού του εξοπλισμού δημιουργούν ένα μεγάλο αστικό κενό στη συλλογική ταυτότητα της πόλης.

Όταν αντικρίζεις το τοπίο σε αφήνει έκθαμβο. Σήμερα είναι μια περιοχή εγκαταλειμμένη ενώ για σχεδόν 90 χρόνια έσφυζε από ζωή. Η φύση έχει αρχίσει να επανορθώνει τα χρόνια μόλυνσης και επιβάρυνσης του περιβάλλοντος.

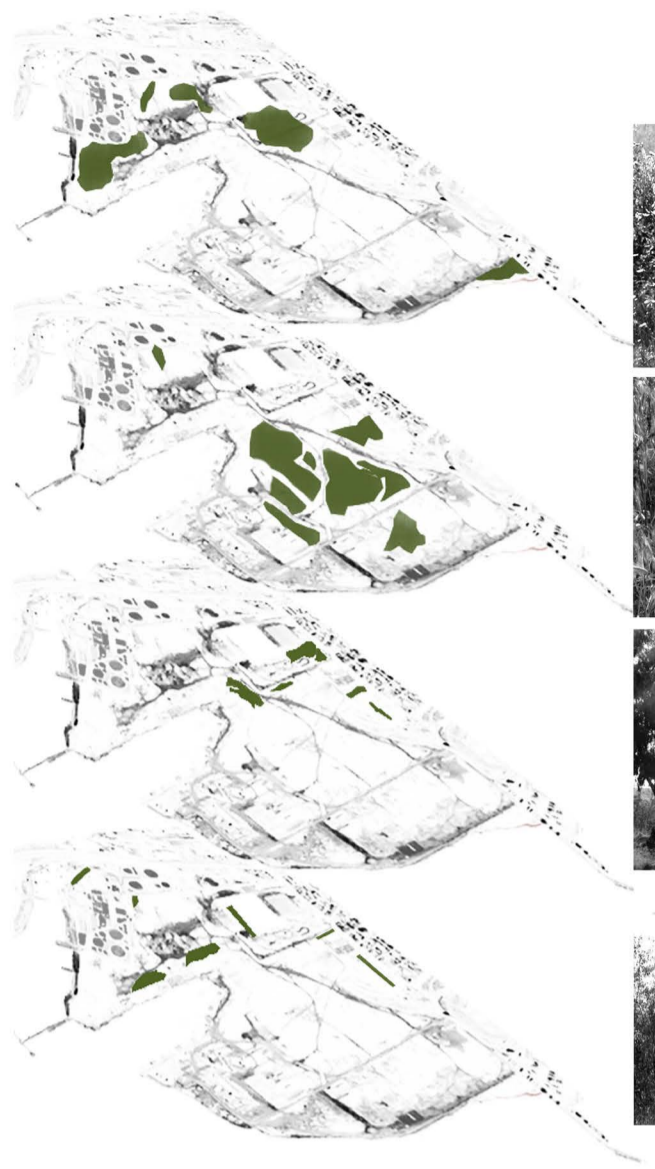

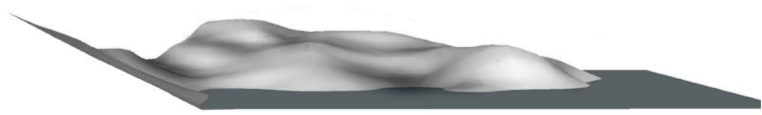
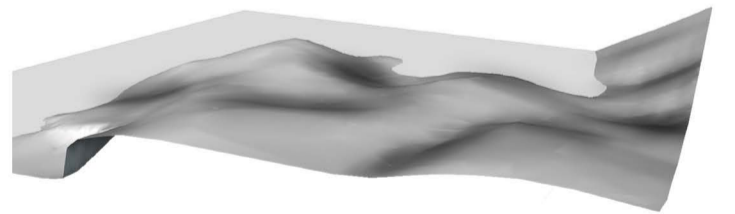
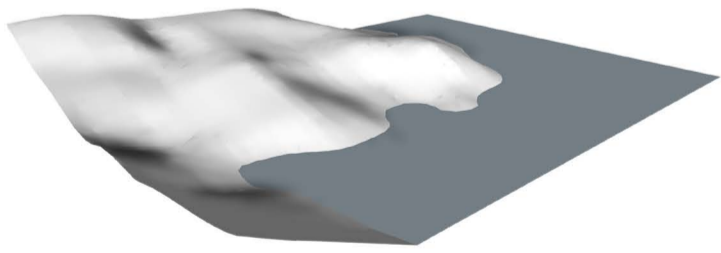
TA OPIA

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ

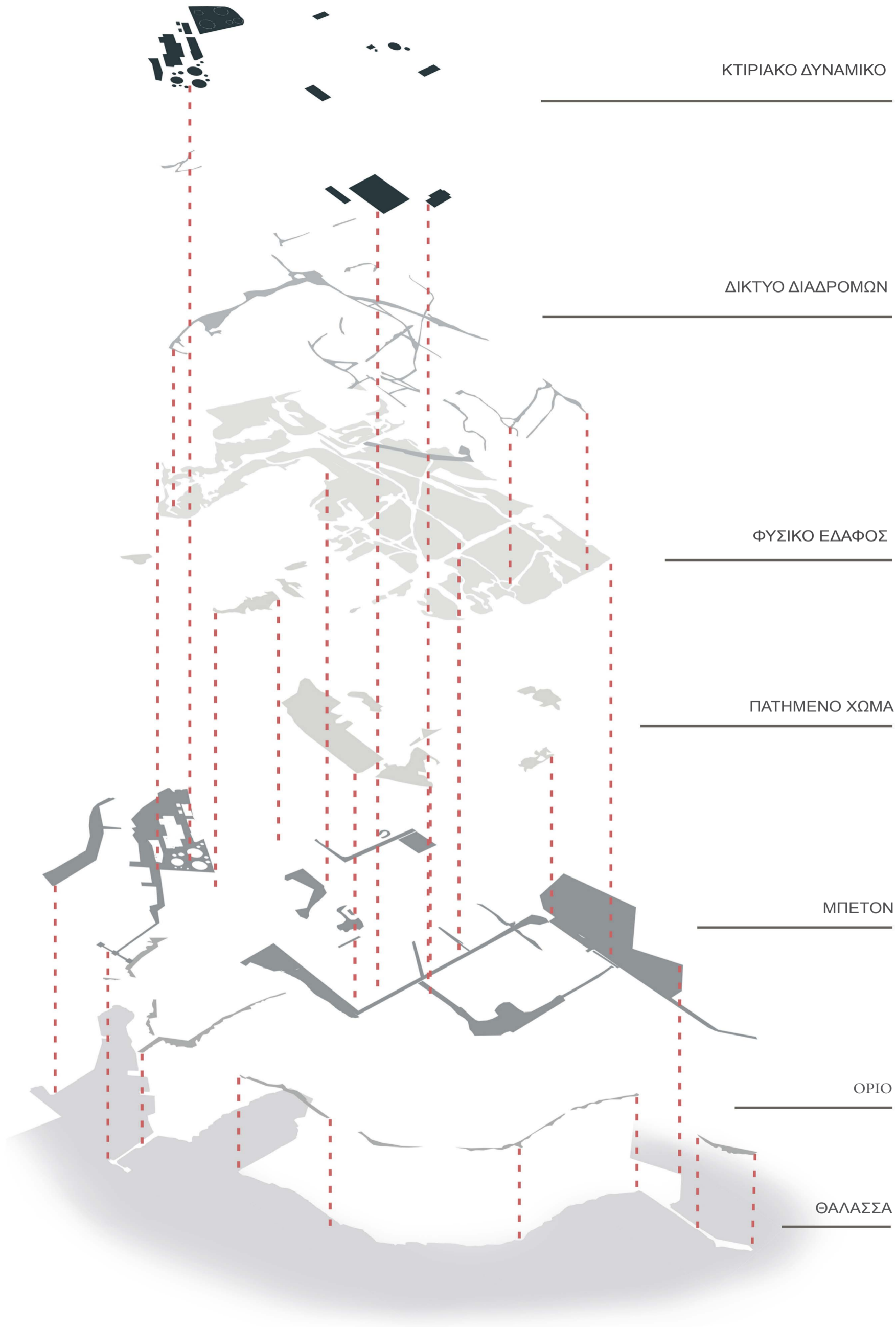
Η ΦΥΤΕΥΣΗ

ΤΟ ΑΝΑΓΛΥΦΟ

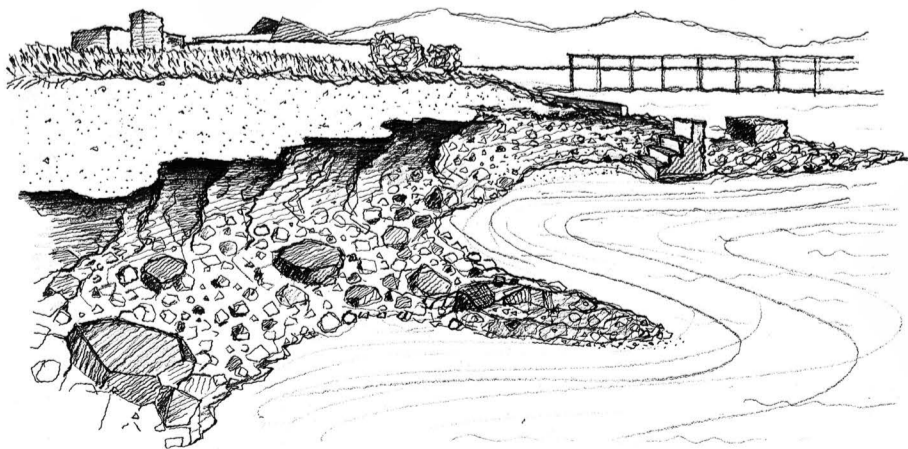
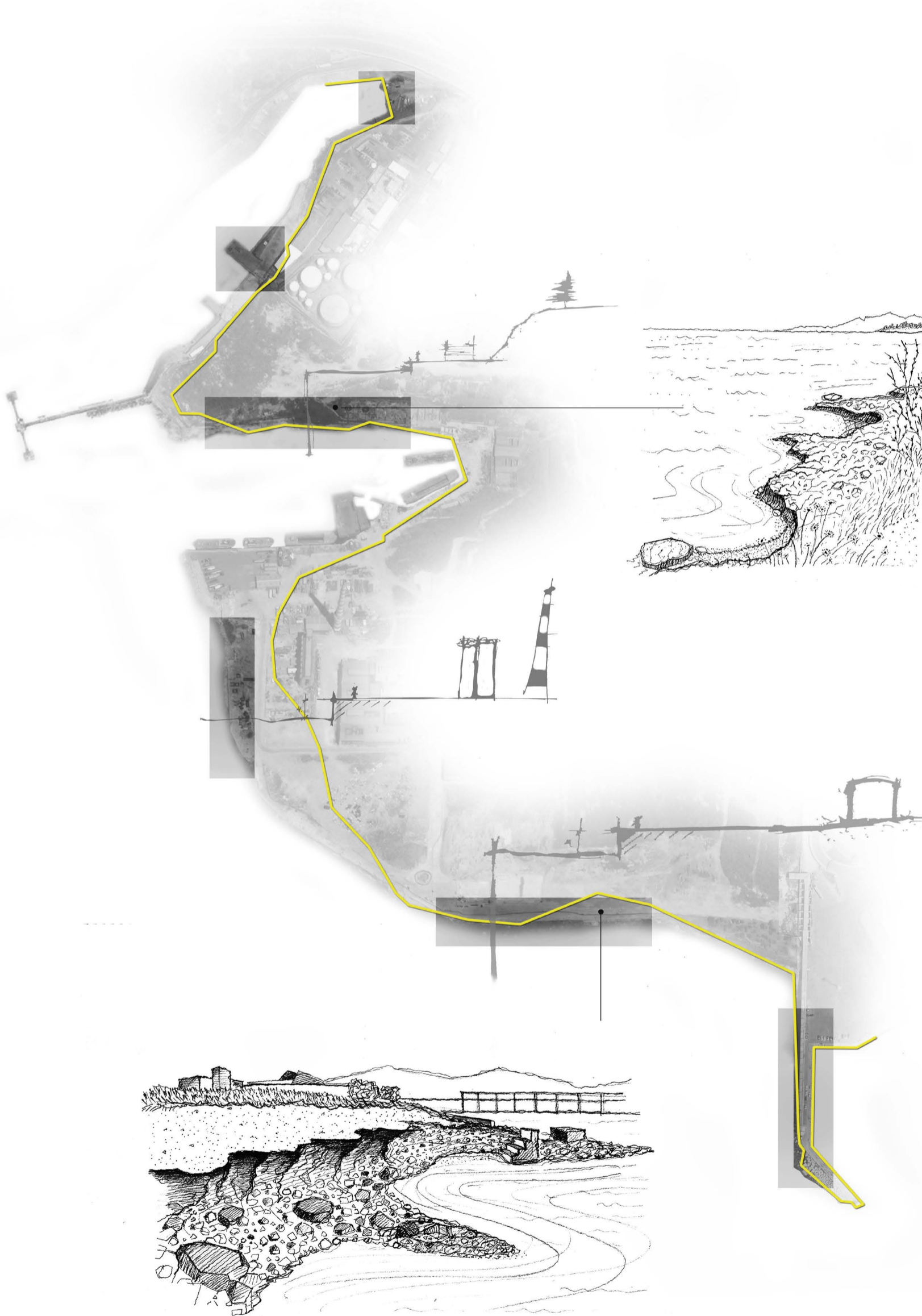
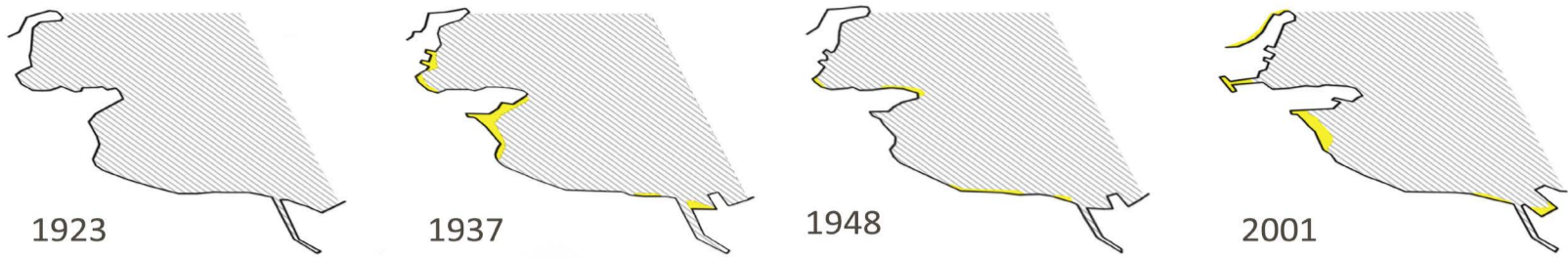
*Ο άξονας ψ έχει πολλαπλασιαστεί επί 3

ΤΟΠΙΑΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

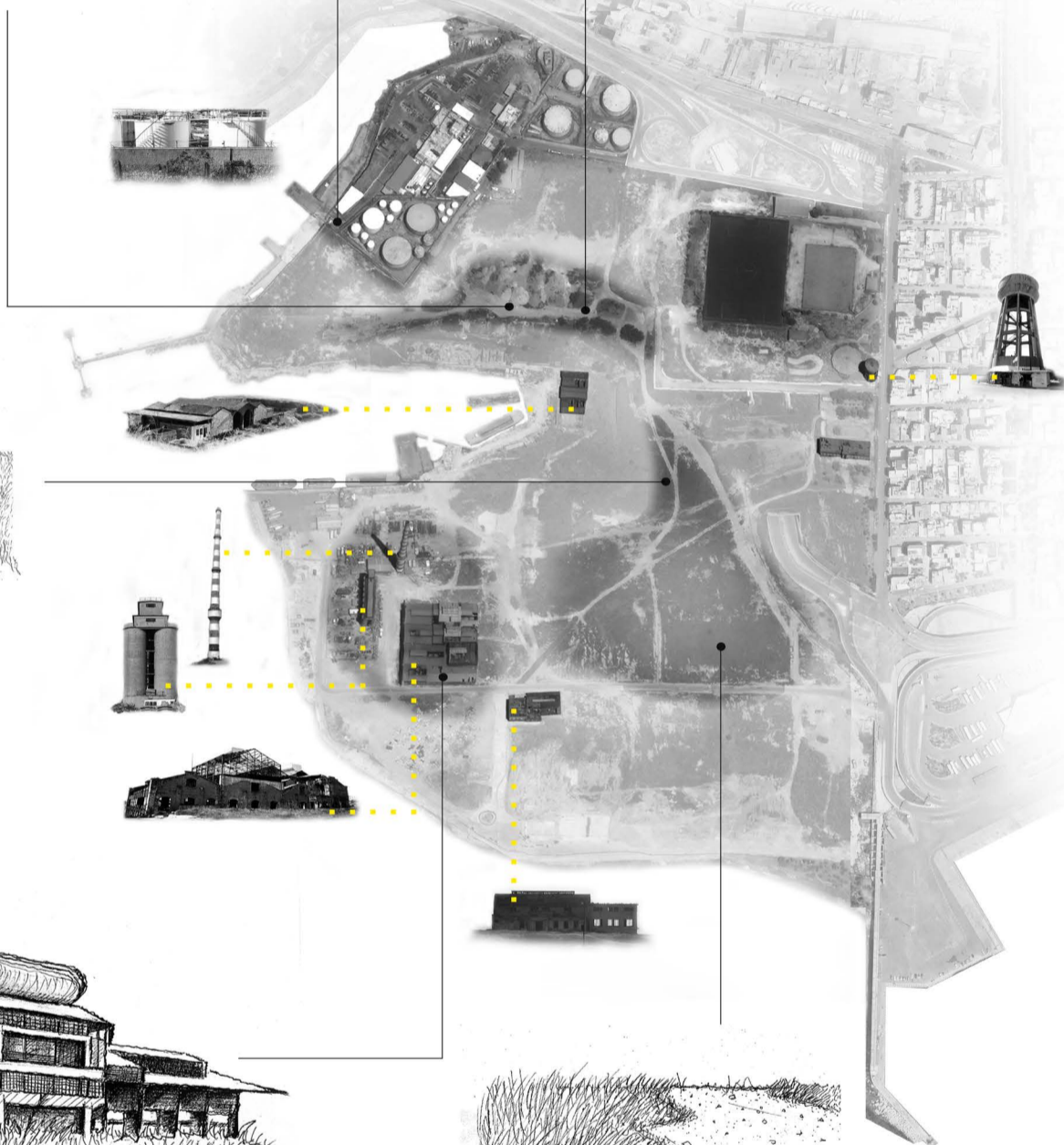
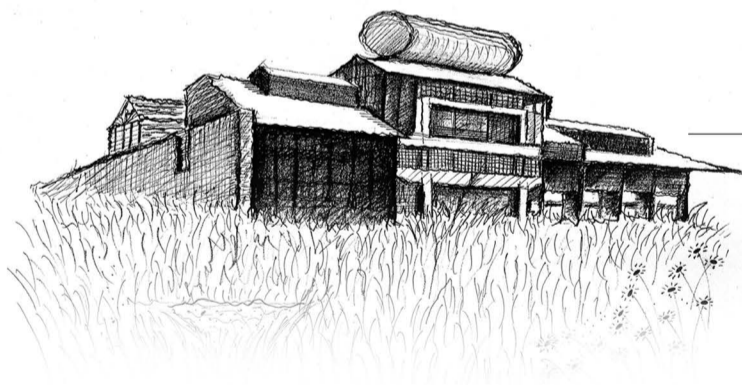
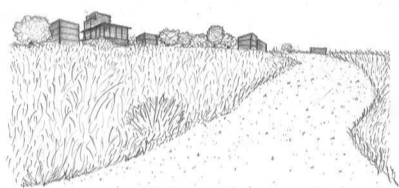
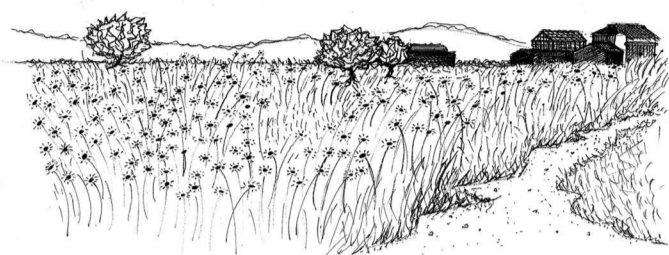
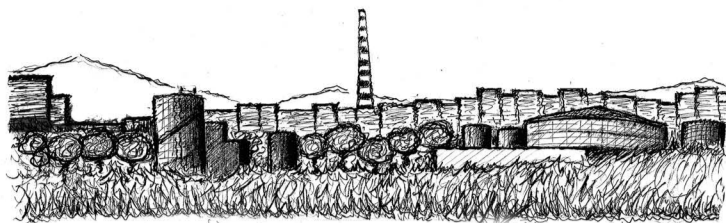
ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΑ
ΤΗΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ιστορική εξέλιξη ακτογραμμής

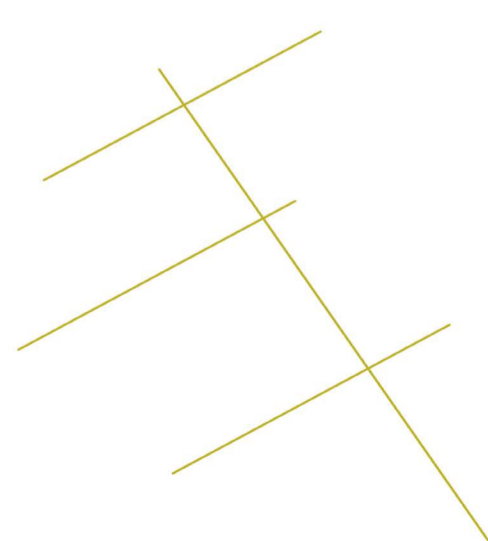
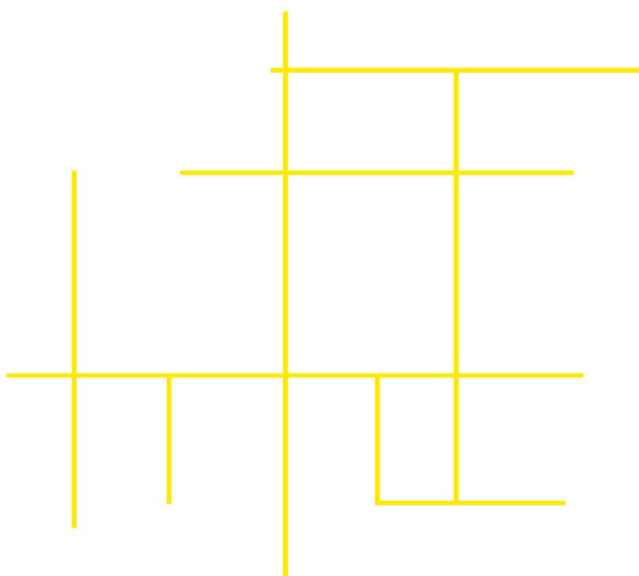
ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗΣ

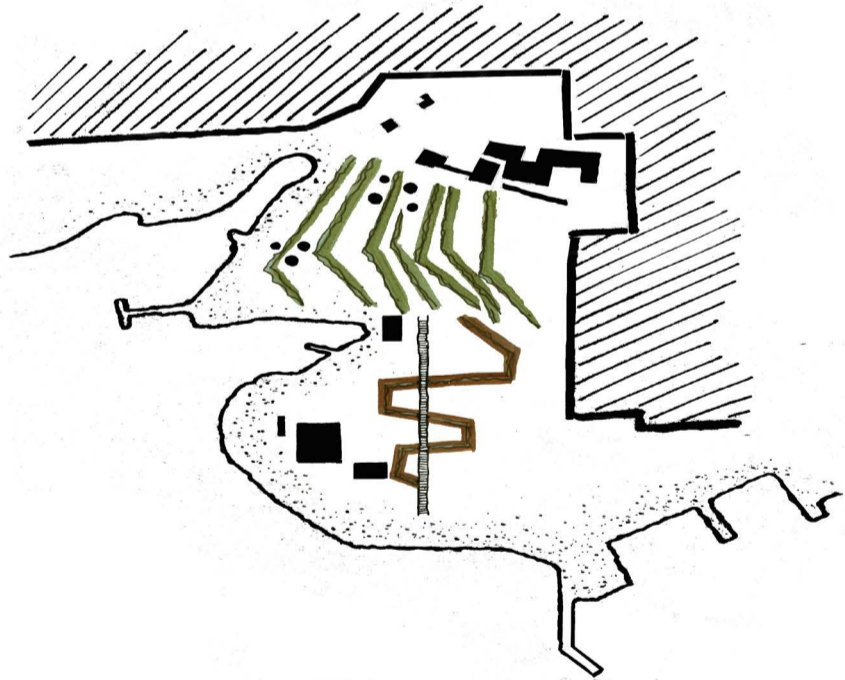
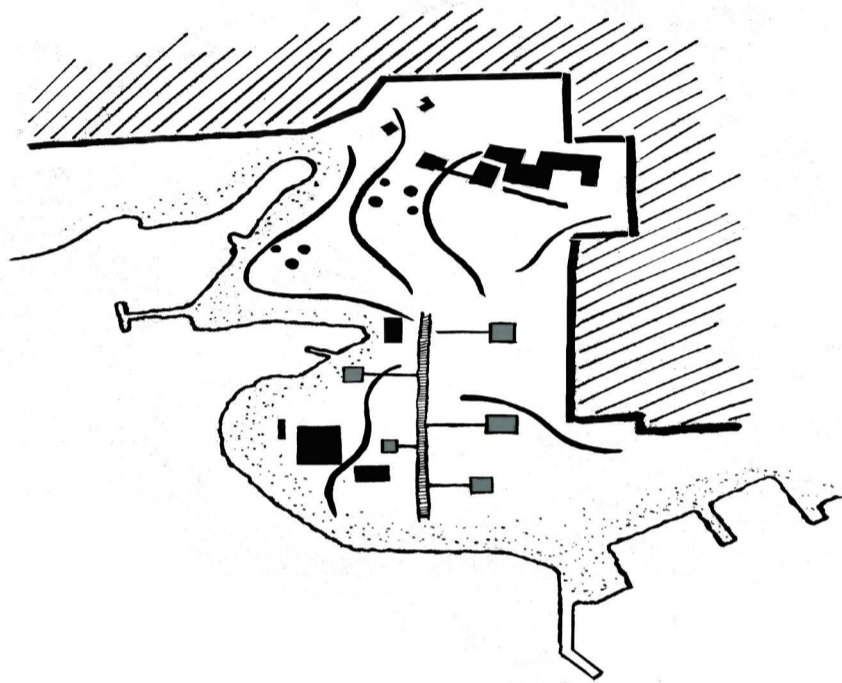
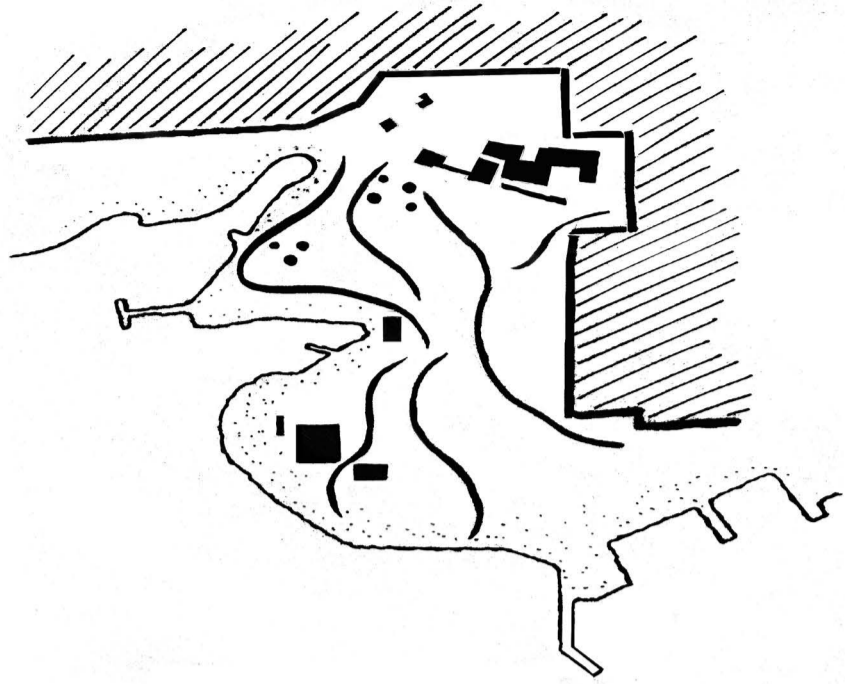
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

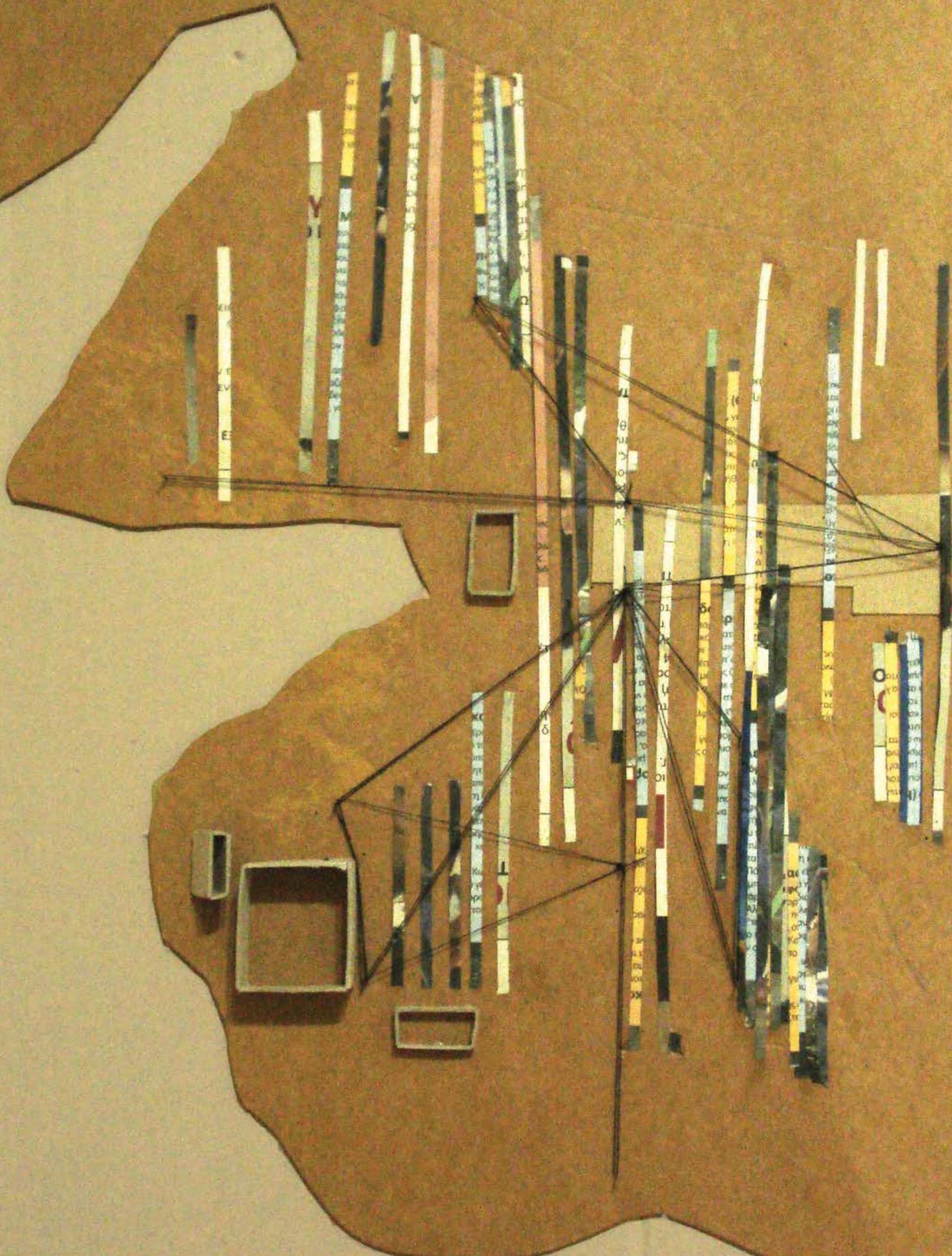

λανθάνον δυναμικό λιπασμάτων
σε πλήρη ανάπτυξη

εσωτερικός κάναβος

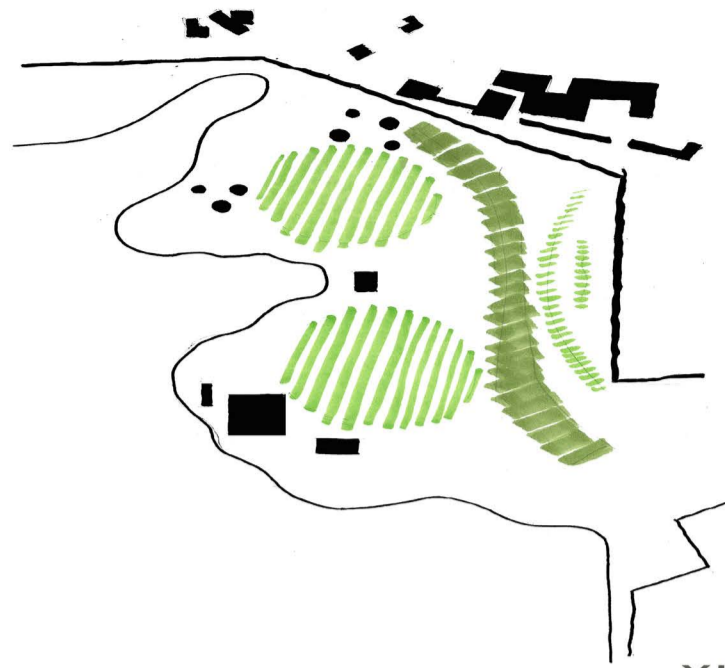

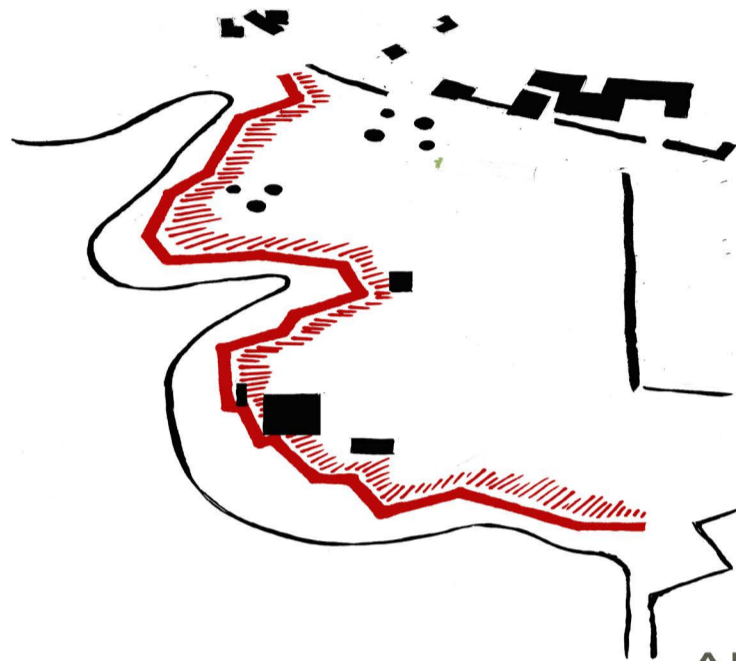
ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ
ΤΑ ΕΝΔΟΓΕΝΗ ΦΥΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑ ΕΠΟΧΗ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΑΝΤΙΔΙΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΙΡΙΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ
ΘΡΑΥΣΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΔΕΝΤΡΑ

ΜΑΚΕΤΑ ΓΡΑΜΜΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΣΕ ΖΩΝΕΣ

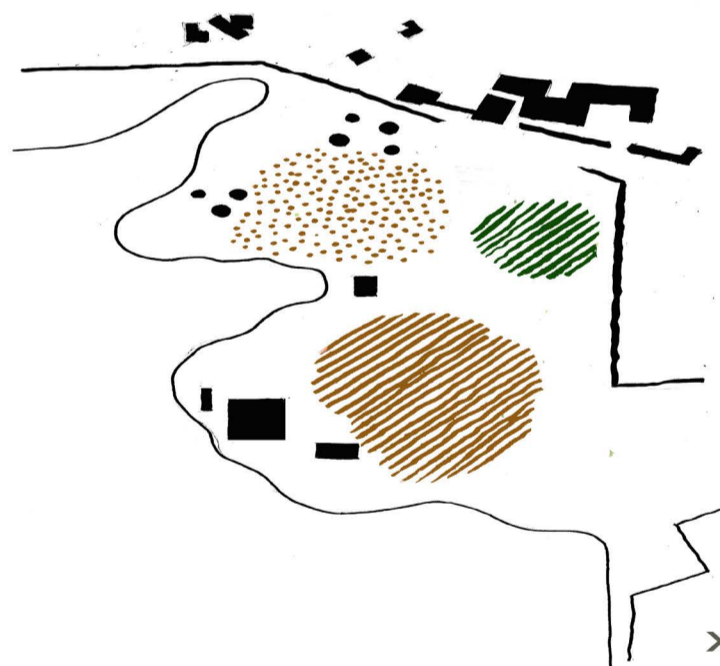
ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

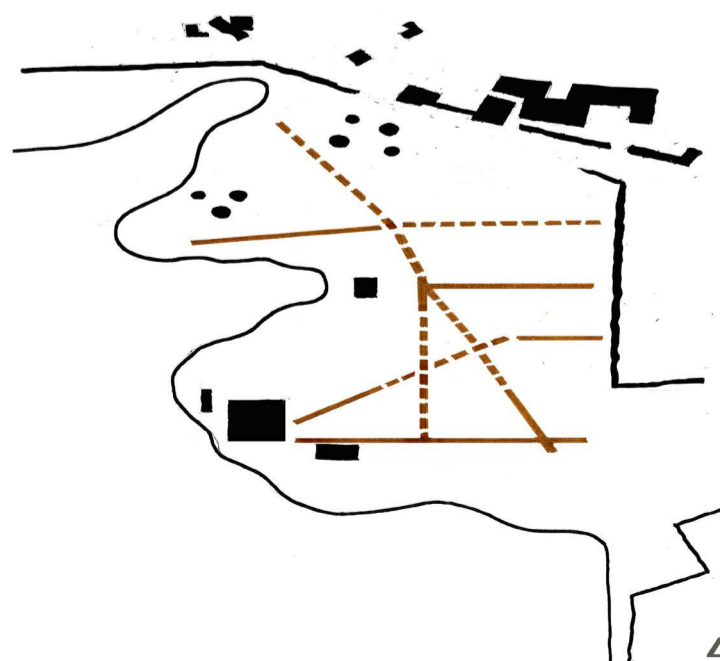
ΥΨΗΛΗ ΦΥΤΕΥΣΗ

ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗ

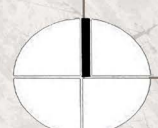
ΧΑΜΗΛΗ ΦΥΤΕΥΣΗ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

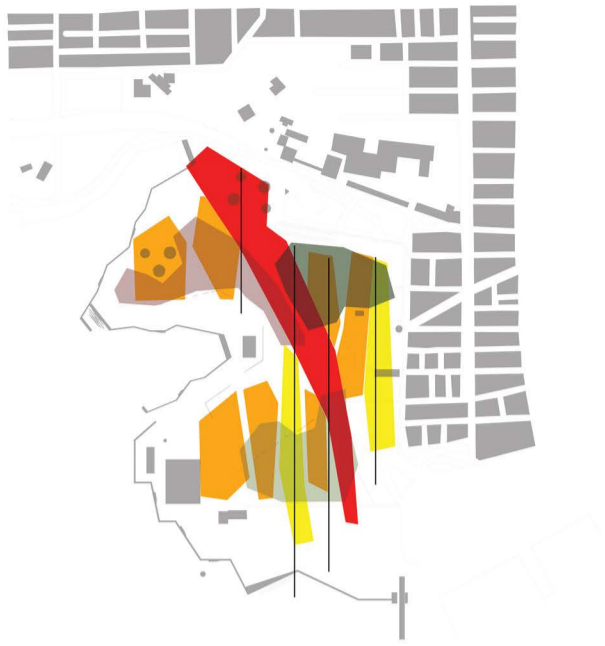

ΥΕΝΙΚΗ
ΚΑΤΟΧΗ

0 10 50

◀ ◀ ◀ ◀
Α Β Γ Δ

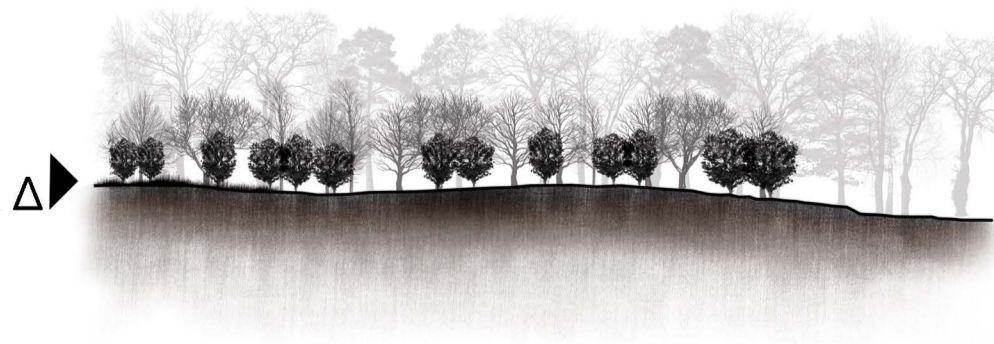
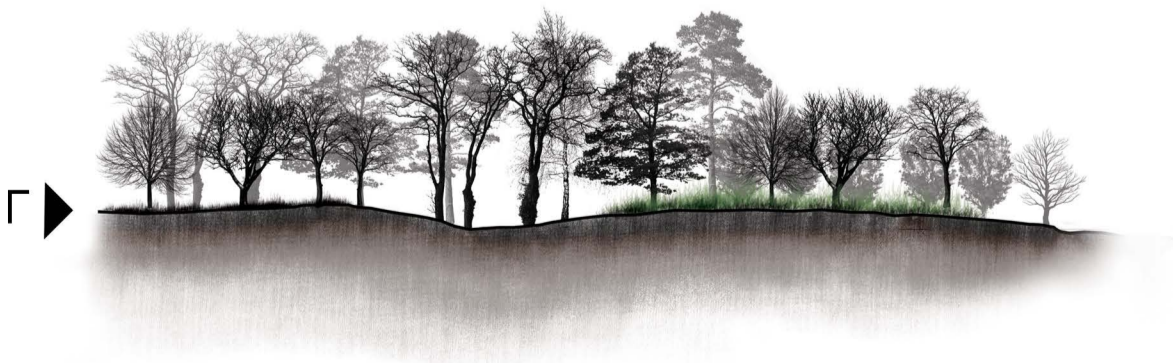
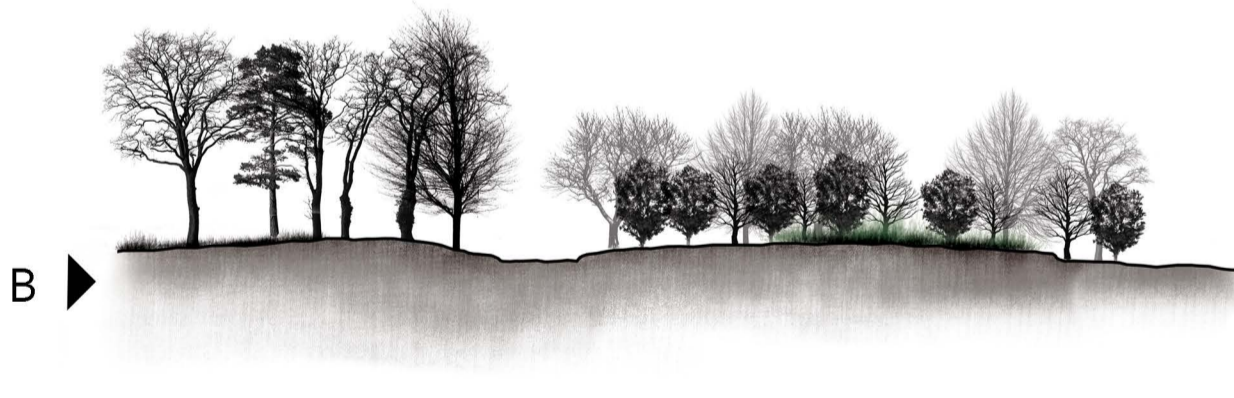
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΦΥΤΕΥΣΗΣ

- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΑ
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΑΓΡΙΑΔΕΣ
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΘΑΜΝΟΥΣ
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΨΗΛΑ ΔΕΝΤΡΑ
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΜΕΤΡΙΑ ΔΕΝΤΡΑ
- ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑ ΔΕΝΤΡΑ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΦΥΤΕΥΣΗΣ ΔΕΝΤΡΩΝ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΑΜΗΛΗΣ ΦΥΤΕΥΣΗΣ

Η **Κουτσουπιτιά** είναι φυλλοβόλο δέντρο που φτάνει σε ύψος τα πέντε μέτρα. Έχει φύλλα καρδιοειδή και άνθη έντονα μωβ. Η περίοδος ανθοφορίας της είναι από τα τέλη Φεβρουαρίου μέχρι και τα τέλη Απριλίου. Αναπτύσσεται τόσο στην παραθαλάσσια όσο και στην ορεινή ζώνη. Φυτεύεται συχνά σε πάρκα στις πόλεις ως καλλωπιστικό φυτό και πολλαπλασιάζεται με σπέρματα.

Ο **Ευκάλυπτος** είναι αγγειόσπερμο, δικότυλο, ιθαγενές φυτό και ανήκει στην τάξη Μυρτιάδη και στην οικογένεια των Μυρτοειδών. Περιλαμβάνει 550 περίπου είδη μεγάλων ως επί το πλείστον δέντρων που καλλιεργούνται στις εύκρατες περιοχές για εμπορική εκμετάλλευση και για τη σκιά τους. Τα δέντρα είναι ψηλά και μπορούν να φτάσουν σε ύψος και τα 90 μέτρα και η περιφέρεια του κορμού τα 8 μέτρα. Είναι τα ψηλότερα ανθοφόρα φυτά.

Η **Ελιά** ή ελαιόδενδρο ή λιόδεντρο (επιστ. Ελιάς, Olea) είναι γένος καρποφόρων δέντρων της οικογένειας των Ελαιοειδών (Oleaceae), το οποίο συναντάται πολύ συχνά και στην Ελλάδα. Ο καρπός του ονομάζεται επίσης ελιά και από αυτόν παράγεται το ελαιόλαδο. Είναι δέντρο αειθαλές, έχει φύλλα αντίθετα, λογχοειδή, δερματώδη, σκουροπράσινα στην άνω επιφάνεια και αργυρόραα στην κάτω. Τα άνθη της είναι λευκωπά, μονοπέταλα και πολύ μικρά, σχηματίζουν ταξιανθία βότρυος και εμφανίζονται προς το τέλος Μαΐου.

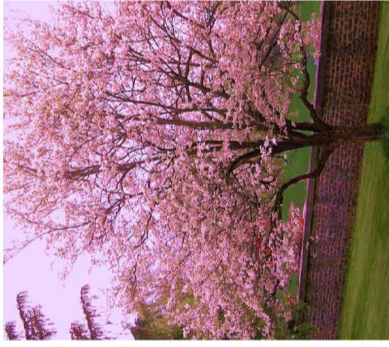
Η **Ακακία** είναι δέντρο ή θάμνος, αειθαλής ή φυλλοβόλος, με φύλλα σύνθετα διπτεροειδή, με σγκάθια μικρά και ισχυρά. Τα άνθη της είναι μικρά ωχροκίτρινα, κίτρινα, πορτοκαλοκίτρινα και σπανιότερα λευκά. Σε λίγους μήνες αποκτούν ύψος 3 μέτρων. Το συνολικό ύψος μπορεί να ξεπεράσει τα 7 μέτρα. Από τον 3οο χρόνο αρχίζουν να παρακμάζουν. Πολλαπλασιάζονται με σπέρματα αλλά και με μοσχεύματα. Φυτεύεται σε πάρκα, σε δεντροστοιχίες για καλλωπιστικούς σκοπούς, αλλά και για να συγκρατεί αιμώδη εδάφη ή αιμόλοφους.

Η **Χαρουπιτιά** (επιστ. Κερωνία ή Κερατέα ή έλλοβος), λατ. Ceratonia siliqua είναι δέντρο αειφύλλο. Η χαρουπιτιά είναι δέντρο μακρόβιο, πολυγαμο, μόνικο ή δίοικο, ιθαγενές της Μεσογείου. Έχει φλοιό καστανόφαιο, λεπτό, κόμη πυκνή, συνήθως σφαιρική, φύλλα περσιτά με 4 – 10 φυλλάρια ακέρατα. Τα φύλλα της είναι σύνθετα, σκληρά, ωσειδή με λείες παραφές και σχηματίζουν πυκνό φύλλωμα. Μπορεί να φτάσει σε ύψος και τα 13 μέτρα, βρίσκεται σε όθες ποταμών και παράκτιες περιοχές της Μεσογείου είναι δε γνωστή και με το όνομα ξυλοκερατιά

Τα **Πεύκα** είναι γυμνόσπερμα, αειθαλή, ρητινοφόρα κωνοφόρα δένδρα με 90 περίπου είδη ανά τον κόσμο, που ανήκουν στην οικογένεια των Πευκοειδών (Pinaceae). Τα πεύκα είναι αειθαλή, ρετινωδή δέντρα και σπανια θάμνοι, με ύψος 3 με 80 μέτρα, με την πλειοψηφία των ειδών να έχουν ύψος 15 με 45 μέτρα. Το χαμηλότερα είναι τα είδη Πευκη η νάνα (Pinus rumiila) και Πευκη η κορυφοβία ή Πευκη η κορυφήτης (Pinus culminicola), με ύψος μέχρι 3 μέτρα. Σε αντιδιαστολή, το ψηλότερο είναι η Πεύκη η βαριά ή πευκη η βαρύξυλος (Pinus ponderosa), με ένα άτομο του είδος στο Ορεγκον να έχει ύψος 84,79 μέτρα.

Η **Αμυγδαλιά** είναι είδος φυτών της οικογένειας των Ροδιδών που πολλές φορές εντάσσεται στο γένος Προύμη. Το κοινότερο είδος είναι η Προύμη η γλυκεία (Prunus dulcis συνώνυμα Prunus amygdalus, Amygdalus communis) που φύεται σε όλες σχεδόν τις θερμές και ξηρές περιοχές της Παραμεσογειακής ζώνης όπου καλλιεργείται από τα αρχαία χρόνια. Για αυτόν το λόγο ο καθορισμός τού τόπου προέλευσής του είναι πολύ δύσκολος. Είναι δένδρο φυλλοβόλο με ύψος από 4 ως 12 μέτρα και φύλλα ελλειψοειδή, λογχοειδή, οδοντωτά.

Ο **Προύνος** (Prunus Cerasifera Pissardi) είναι φυλλοβόλο δέντρο ύψους έως 8μ. Οι καρποί, τα φύλλα και οι βλαστοί έχουν βαθύ κόκκινο εντυπωσιακό χρώμα, και δίνουν μετά τα γλυκόξινα δαμάσκηνα που τρωγονται πολύ ευχάριστα. Είναι ανθεκτικό φυτό σε μολυσμένη και ξηροθερμική ατμόσφαιρα, ενώ δίνει πολύ ωραίο χρώμα στο κήπο μόνο του, ή και σε δεντροστοιχίες.

Το **Δενδρολίβανο** (αρχ. ελλ. ἀπόσπληνρος)[1], γνωστό και ως αρισμαρί, στην Κύπρο είναι γνωστό με το όνομα λασμαρί, είναι αρωματικός, αειθαλής θάμνος ο οποίος ανήκει στο γένος Ροσαμρινός. Είναι πυκνόφυλλος και πολυκλάδος θάμνος με ύψος που δε ξεπερνά τα 2 μέτρα. Τα φύλλα του είναι δερματώδη, μικρά, γραμμοειδή και μοιάζουν με πευκοβελόνες. Η πάνω επιφάνεια των φύλλων έχει χρώμα σκούρο πράσινο και η κάτω επιφάνεια είναι ελαφρώς γηουδιωτή με χρώμα λευκό ή σχνά γκριζωπό. Τα άνθη βρίσκονται κατά ομάδες και βγαίνουν στις μασχάλες των φύλλων.

Ποιάδες φυτό ή **Παπαρούνα** ανήκει στην τάξη των Μηκωνιδών (Papaveriales) και στην οικογένεια Μηκωνοειδών (Papaveraceae). Οι παπαρούνες βρίσκονται στις εύκρατες και ψυχρές περιοχές της Γης. Το πιο σημαντικό είδος του γένους είναι η Μήκων η υπνοφόρος (Papaver somniferum) γνωστή με τις ονομασίες παπαρούνα και σφιόνι. Είναι ιθαγενές της Ελλάδας, ετήσιο φυτό που ανθίζει την άνοιξη. Τα φύλλα της είναι οδοντωτά ασημιοπράσινα και τα άνθη της είναι πλατιά κυανοπορφύρα.

Η **Μαργαρίτα** είναι κοινή ονομασία πολλών άγριων ή κολλιεργούμενων φυτών που ανήκουν στην οικογένεια των Συνθέτων (Compositae) και έχουν άνθη κατά κεφάλαι, με εμφανή ακτινοειδή στεφάνη. Σε πολλές περιπτώσεις, οι μαργαρίτες φέρουν δύο ειδών άνθη: τα πρώτα έχουν ακτινωτή διάταξη και κίτρινο, συνήθως, χρώμα- περιβάλλουν τα δεύτερα, τα οποία είναι μικρά, σωληνημόρφα και συναθροίζονται για να σχηματίσουν έναν δίσκο. Σημαντικό ταξινομικό γνώρισμα αποτελεί το σχήμα των βρακτίων, τα οποία βρίσκονται κάτω από το άνθος και μοιάζουν με φύλλα.

Η **Λεβάντα** (Lavandula) είναι γένος φυτών που ανήκει στην οικογένεια των Χειλανθών (Labiatae). Το γνωστότερο γένος είναι η λαβαντούλα, που περιλαμβάνει γύρω στα 25 είδη. Πρόκειται για φυτό φρυγανιώδες και πολυκλάδο, με όρθιους βλαστούς που φύονται από τη βάση. Είναι, συνειπώς, θάμνος, με ύψος 3ο έως 8ο εκατοστά. Έχει γκριζοπράσινα φύλλα, στενά ως λογχοειδή. Οι ανθοφόροι βλαστοί καταλήγουν σε ταξιανθία τύπου στάχας. Το αιθέριο έλαιο της λεβάντας χρησιμοποιείται στην αρωματοποιία, τη σαπωνοποιία και στη φαρμακευτική ως τονωτικό και αντικαταρροϊκό.

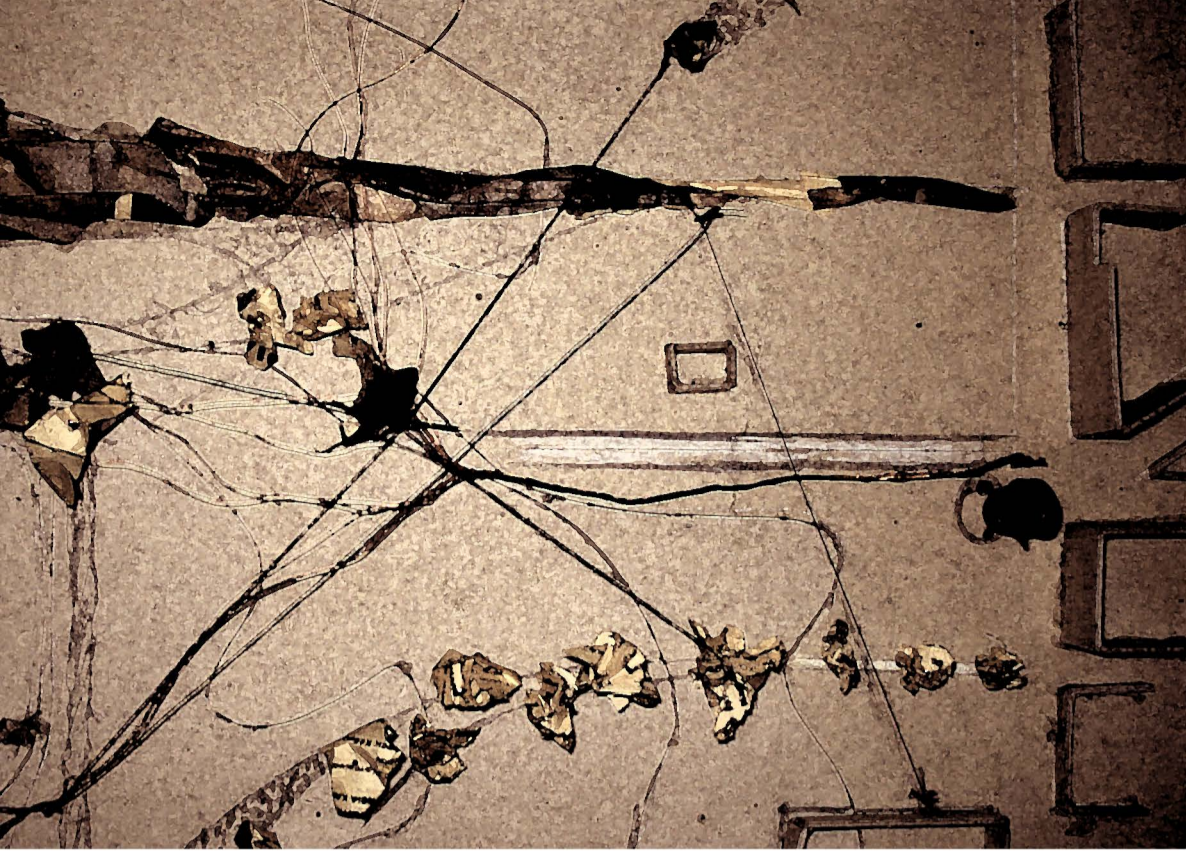
Η **Ρίγανη** (Ορίγανον το κοινόν, Origanum vulgare) είναι αρωματικό ποώδες, πολυετές, ιθαγενές και θαμνώδες φυτό της Μεσογείου και της Κεντρικής Ασίας. Το φυτό έχει ύψος 20-80 εκ., έχει φύλλα αντίθετα μήκους 1-4 εκ. Αναπτύσσεται καλά σε εδάφη με pH 6-9 και μπορεί να εκμεταλλευτεί, όταν καλλιεργείται, ακόμα και πολύ φτωχά, ξηρικά και πετρώδη εδάφη. Τα άνθη της έχουν χρώμα άσπρο-μώβ και ανθίζει από Ιούνιο κυρίως μέχρι Αύγουστο αναλόγως της περιοχής

Το **Φασκόμηλο** ή φασκομηλιά (Σάββια η φαρμακευτική έλλ. Ελελίφασκος ο φαρμακευτικός, Salvia officinalis) ανήκει στο γένος των Αγγειόσπερμων δικτύλων φυτών Ελελίφασκος (Salvia). Στα αγγλικά η κοινή του ονομασία είναι sage, ή garden sage, ή common sage. Το φασκόμηλο, πολυετές, θαμνώδες, με πολυαριθμηα κλαδιά, ύψους μέχρι μισό μέτρο, βρίσκεται σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας κυρίως σε ξηρούς και πετρώδεις τόπους. Τα φύλλα του είναι επιμήκη και παχιά, χρώματος λευκοπράσινου. Τα άνθη του φύονται κατά σπονδύλους, είναι χρώματος μωβ και ανθίζουν από το Μάιο ως τον Ιούνιο.

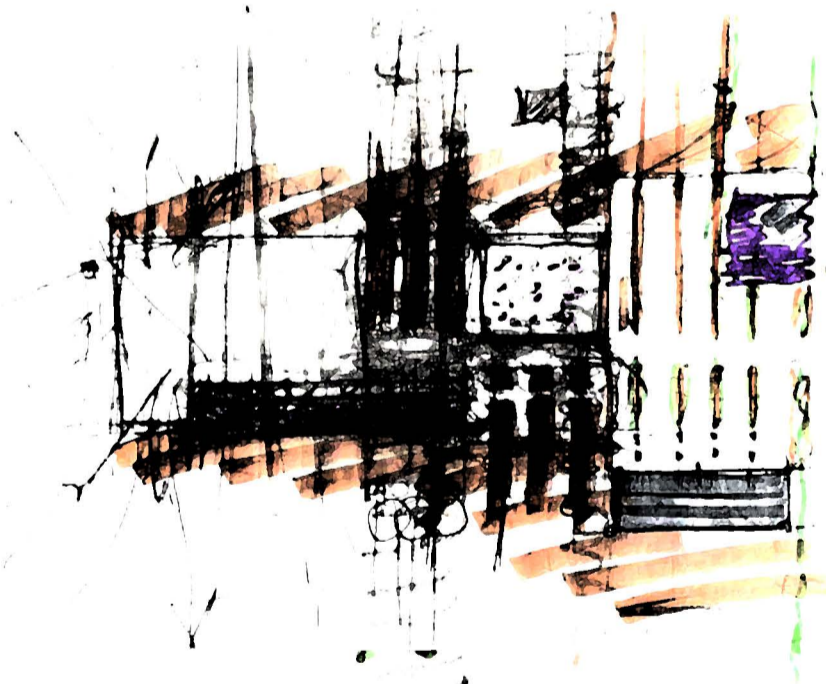
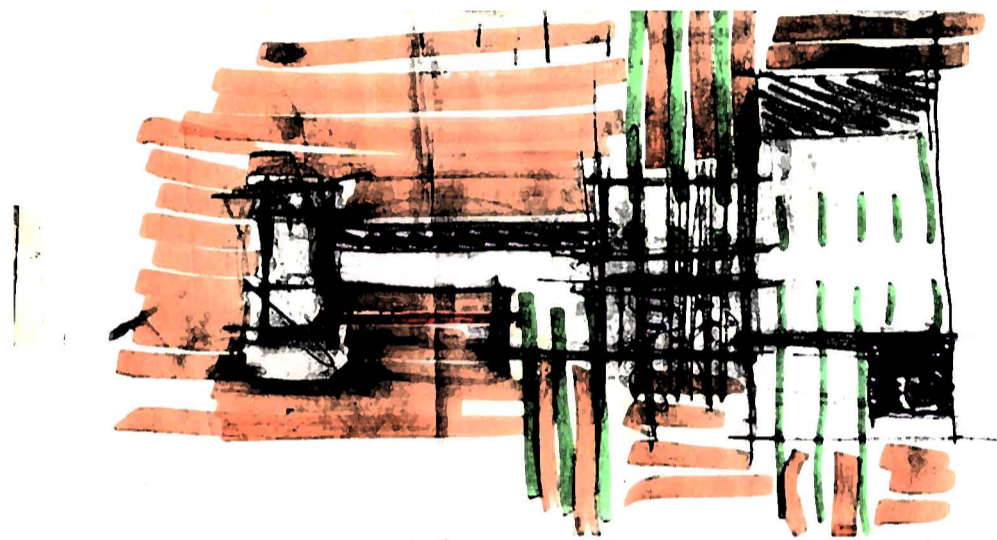

Η **Λεβαντίνη** είναι ένα πολύ δημοφιλές φυτό στην Ελλάδα. Είναι πυκνή, συμπαγής, αρωματική, πολύ ανθεκτική και ευπροσάρμοστη. Μπορεί να βρεθεί πολύ ευκολα στα περισσότερα φυτώρια και ανθοεξέσεις. Η λεβαντίνη ενδημεί στις μεσογειακές χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της χώρας μας. Στη φύση φυτρώνει συνήθως σε ζεστά, ανοιχτά και ηλιόλουστα μέρη με ασβεστώδες αλκαλικό έδαφος όπως πλαγιές, μεσογειακές παράκτιες περιοχές, ξερά λιβάδια κ.ά. Το γένος Santolina περιλαμβάνει από 5 έως 24 είδη.

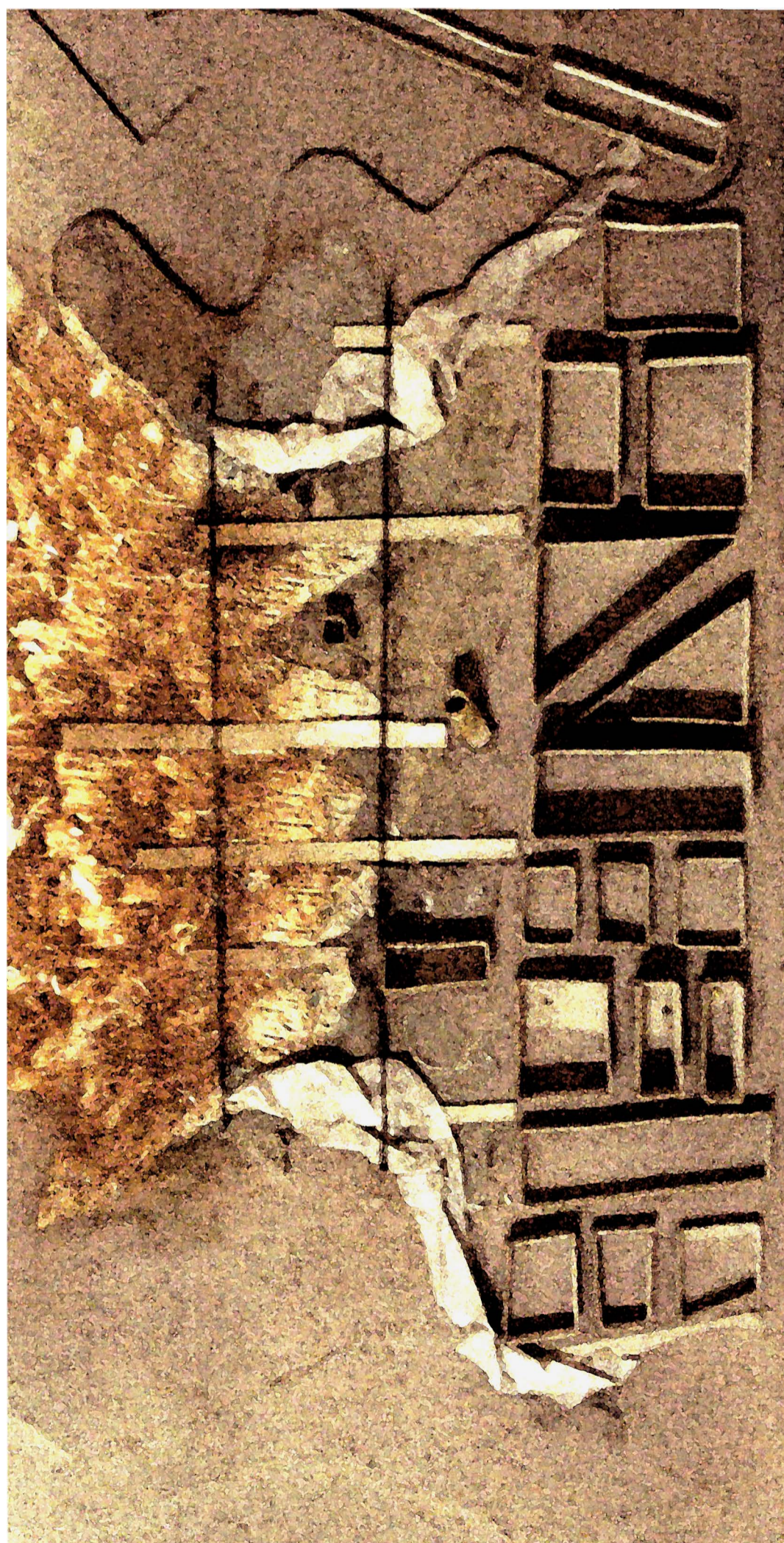
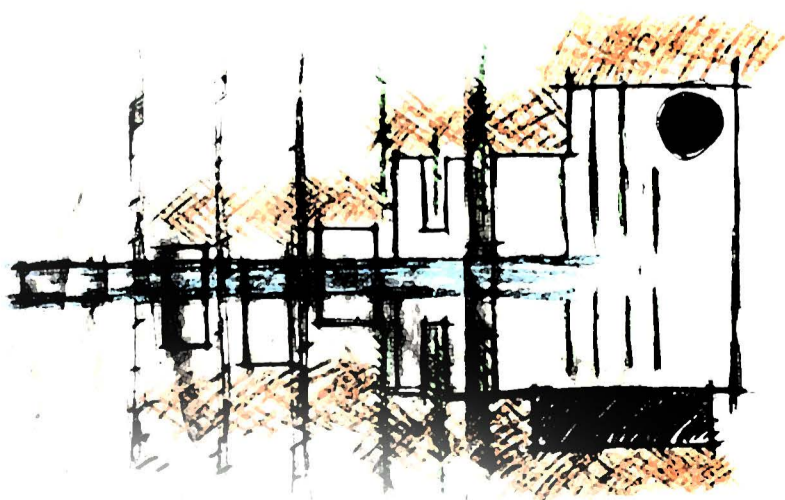

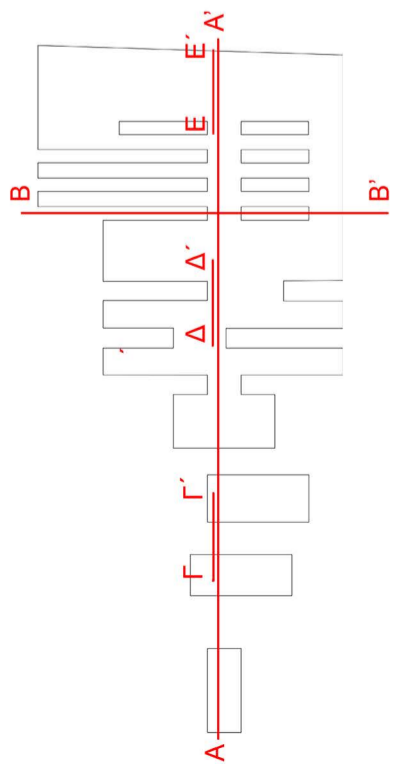
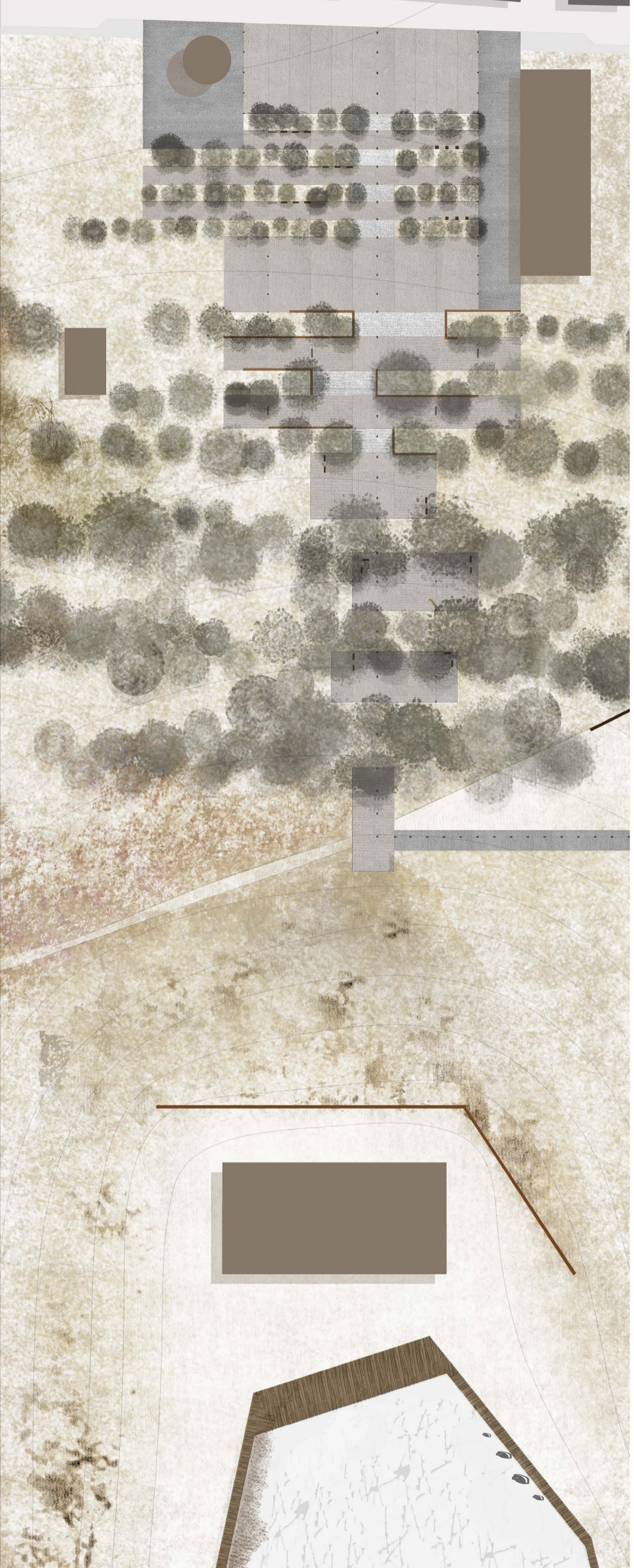
ΠΥΚΝΑ ΔΟΜΗΜΕΝΟΣ ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ -
ΑΣΤΙΚΟ ΚΕΝΟ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

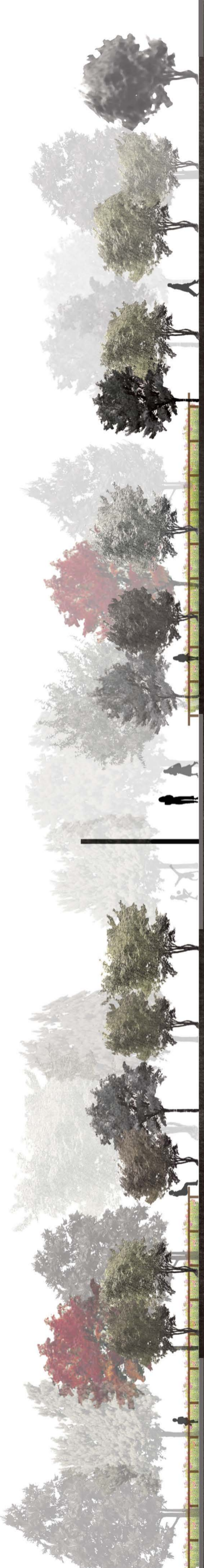
Σχεδιάσαμε μια πλατεία, ένα κατώφλι που λειτουργεί ως πυκνωτής των αυστηρών κινήσεων της πόλης προς τις ελεύθερες κινήσεις του πάρκου. Δημιουργήσαμε τρεις ζώνες με χαρακτηριστικά που επαναλαμβάνονται αλλά αλλάζει η επιφάνεια των υλικών τους. Η πρώτη ζώνη αναφέρεται στην πόλη, η τρίτη στο πάρκο, ενώ η ενδιάμεση είναι ένα φίλτρο ανάμεσα στις δυο. Από τα σκληρά υλικά της πόλης στο φυσικό έδαφος διαδοχικά. Οι οριζόντιες κινήσεις τέμνονται από τα κάθετα τοποθετημένα στοιχεία πρασίνου και διασκορπίζουν την περιήγηση στο χώρο.

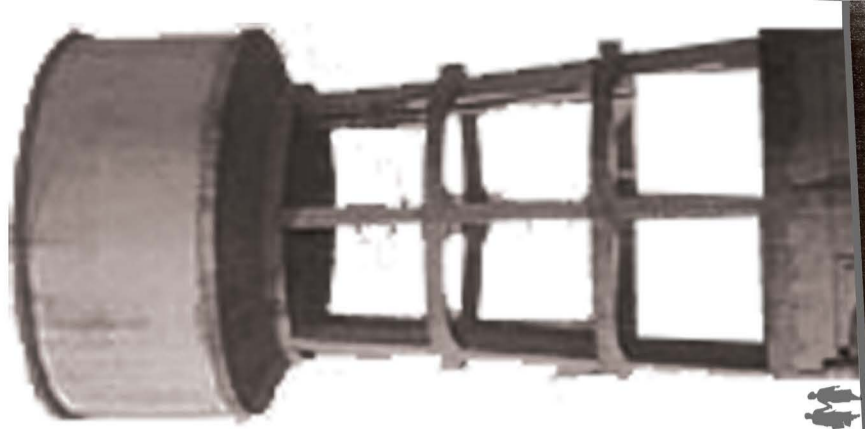
35

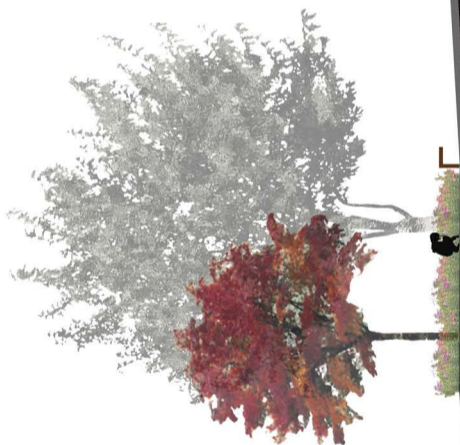
B - B'

E - E'

Δ - Δ'

Γ - Γ'

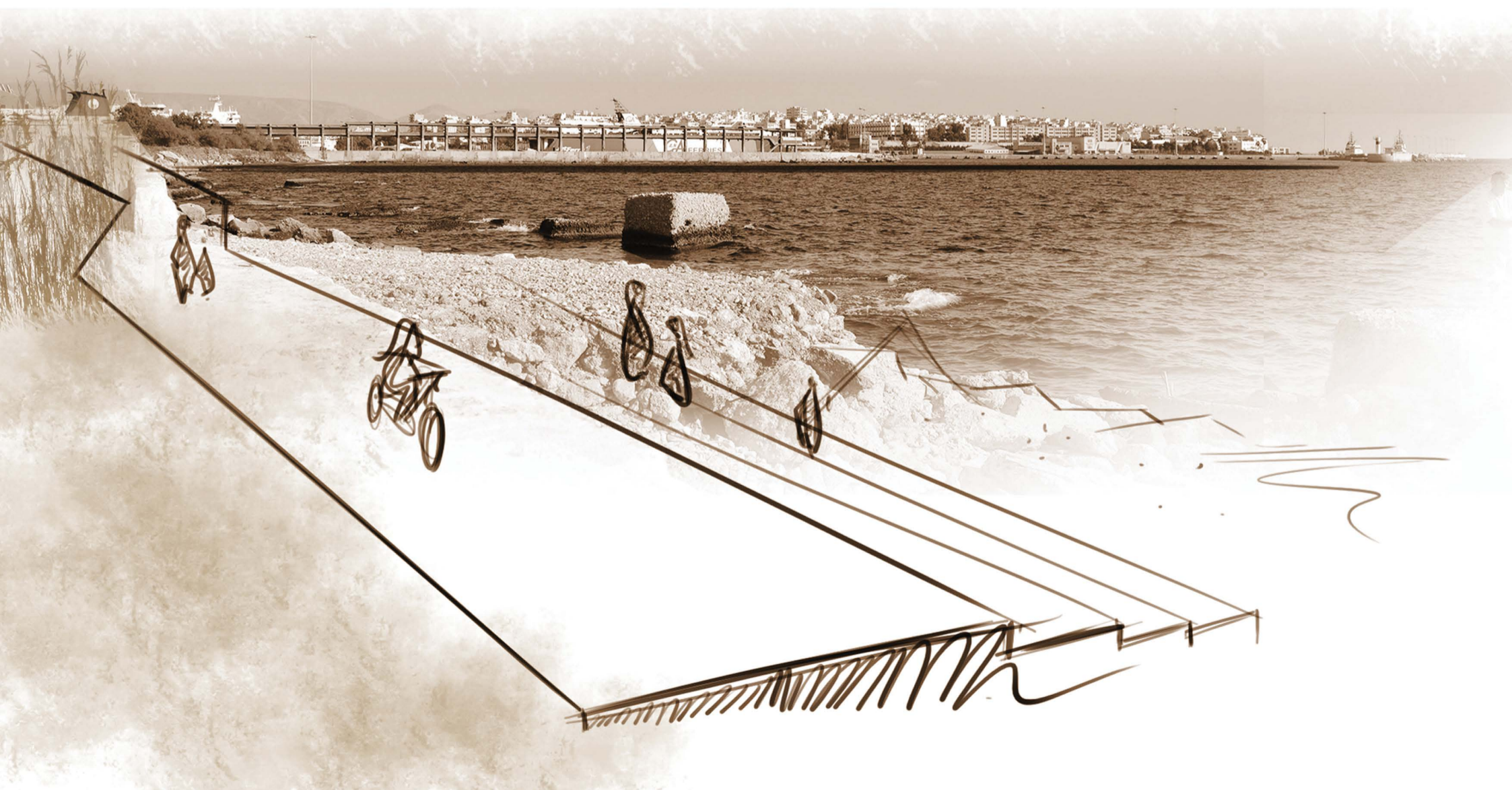
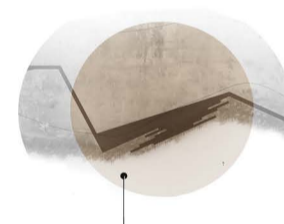
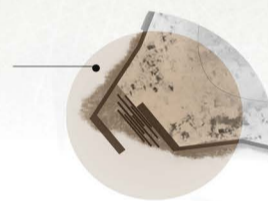
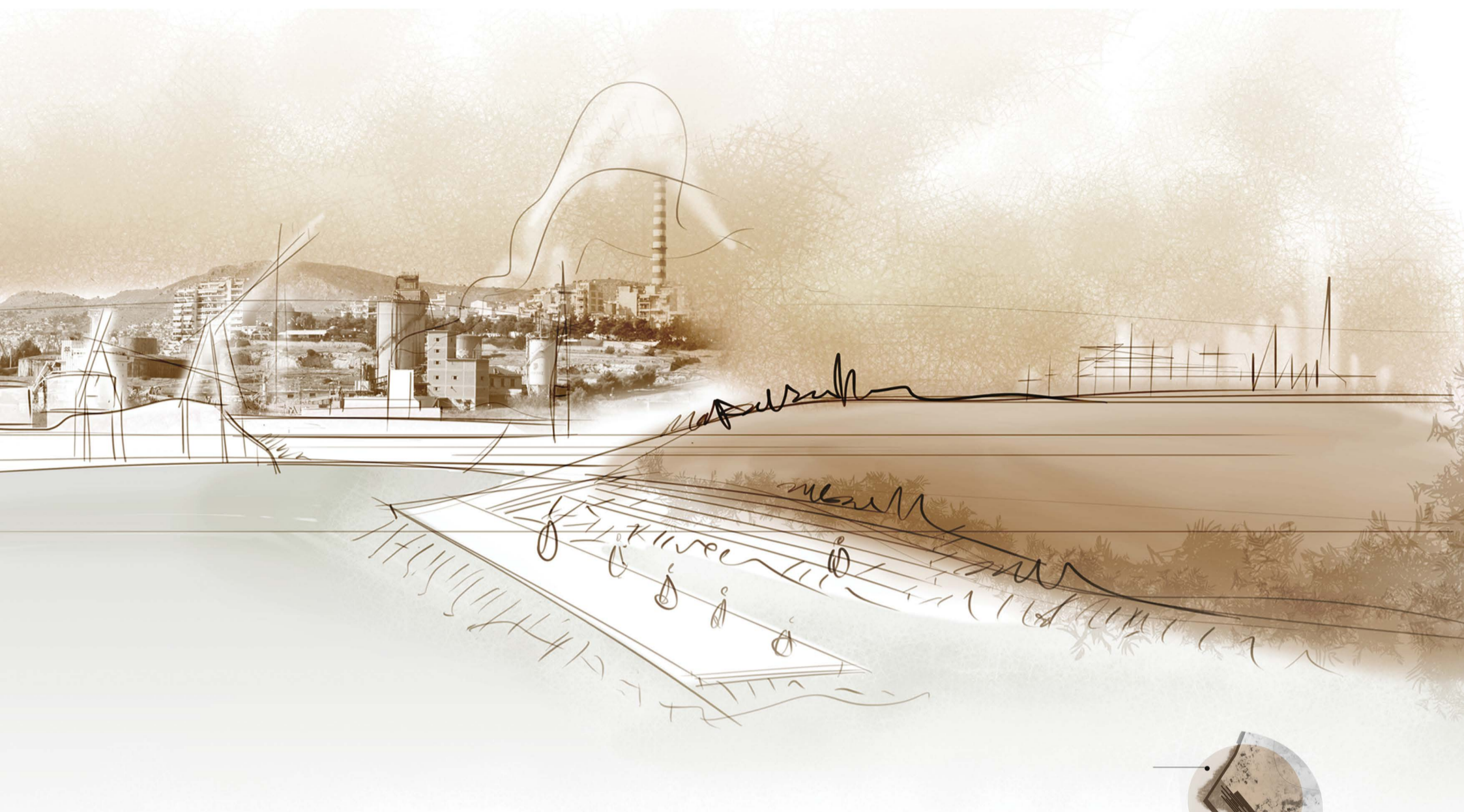

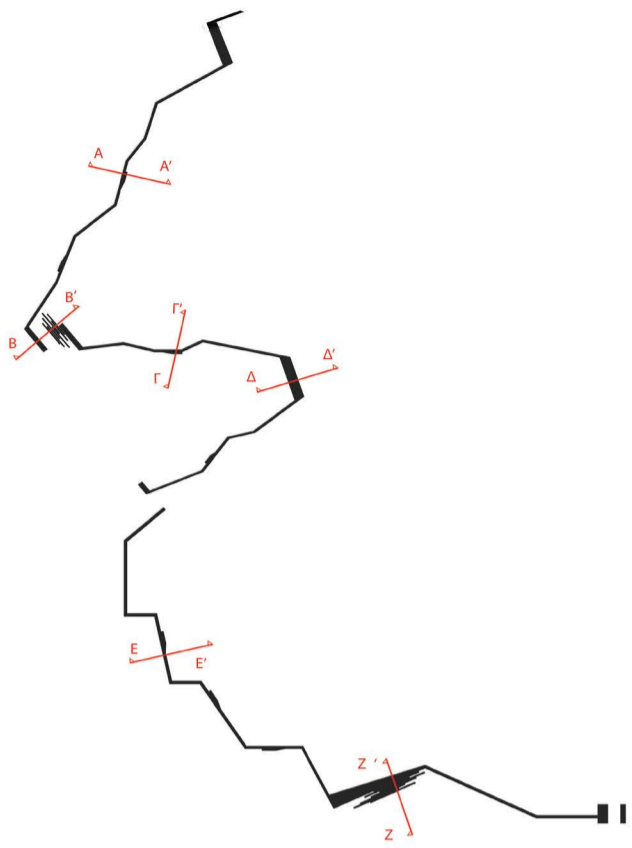
εξέλιξη πορείας

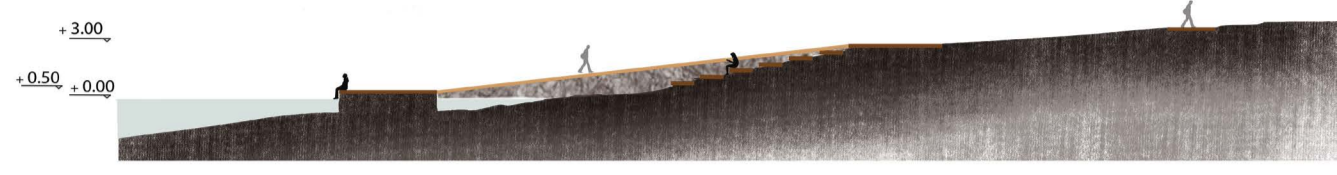
θεάσεις

Επαναφέραμε το όριο της ακτογραμμής στην χρονική περίοδο προ κατασκευής λιπασμάτων. Απομακρύνοντας τις επιφάνειες από μπετόν που δημιουργήθηκαν με τις επεκτάσεις του εργοστασίου ως προβλήτες, εμφανίζονται τα σκύρα που είχαν χρησιμοποιήσει για να τις κατασκευάσουν. Είδη η φύση έχει καταλάβει αυτό που τις ανήκει, έχει σπάσει το μπετόν και απομακρύνοντας τα σκύρα, έχει εμφανίσει το βραχώδες τοπίο που χαρακτηρίζει την ακτή. Στο παλαιό όριο δημιουργούμε μια ξύλινη διαδρομή με διαφοροποίηση στο ύψος της από την επιφάνεια της θάλασσας και προσφέρει εναλλαγές θεάσεων.

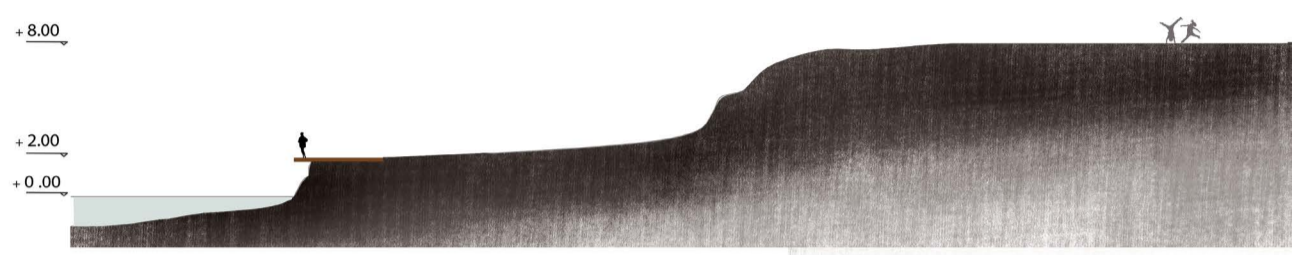

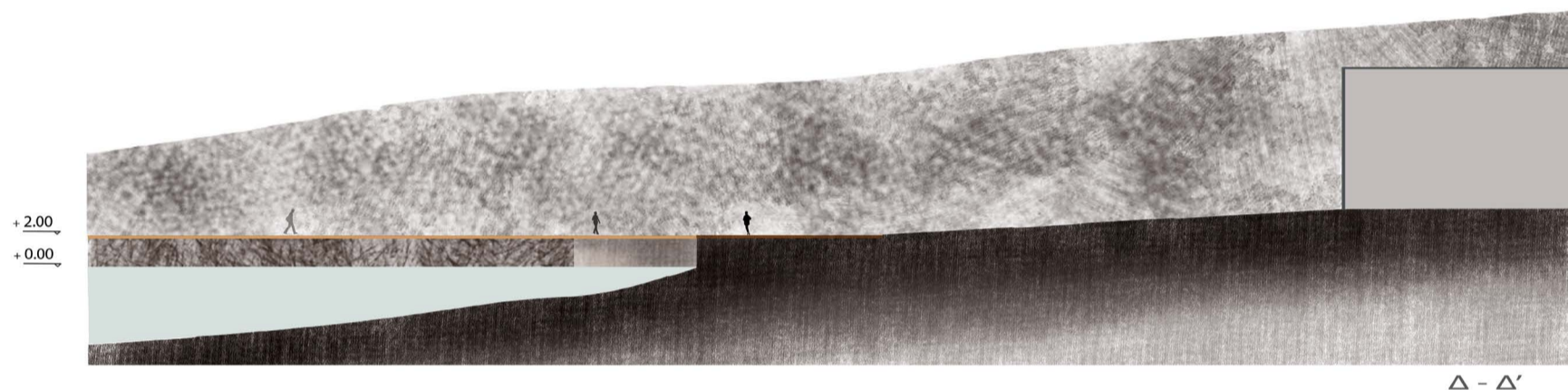
A - A'

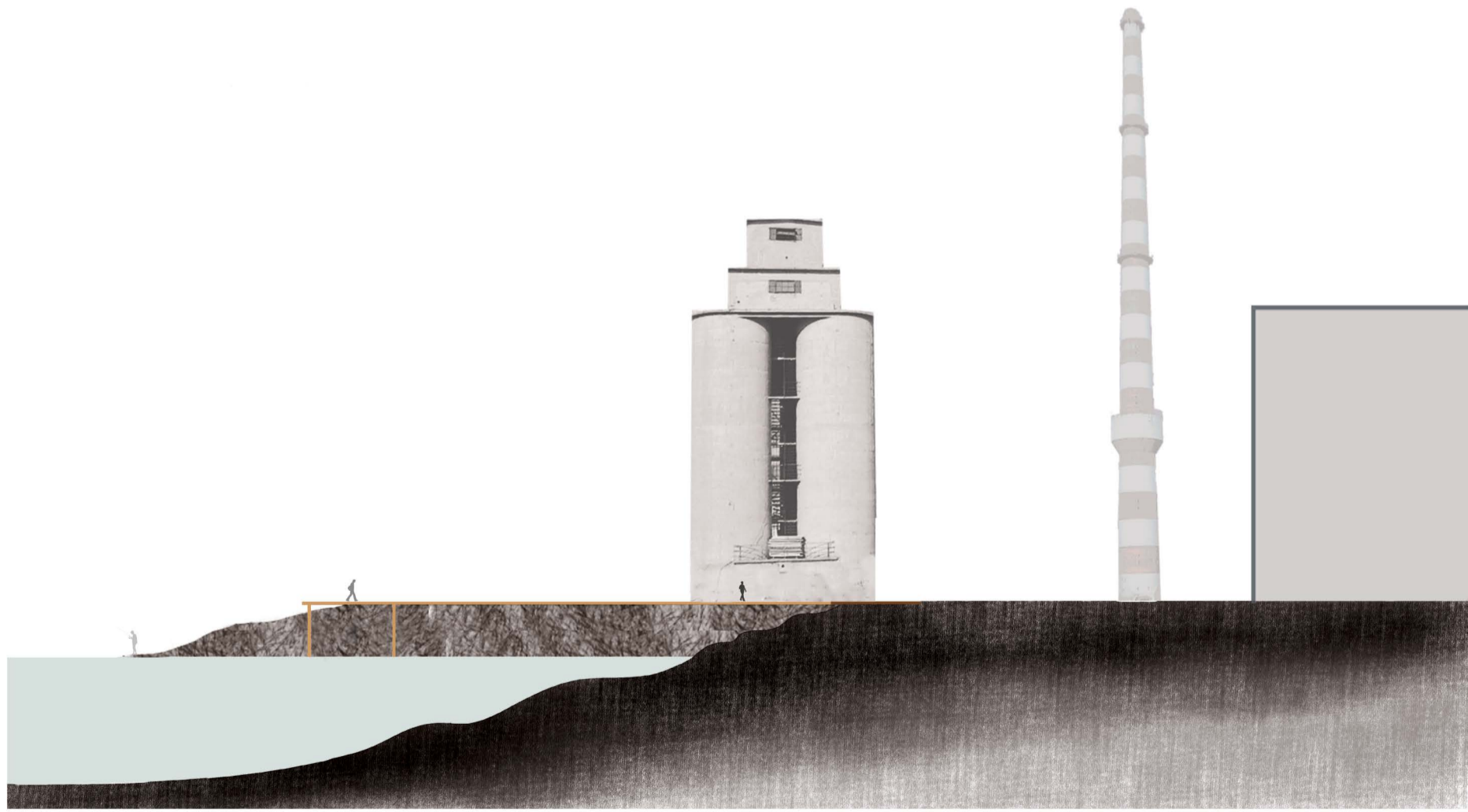
B - B'

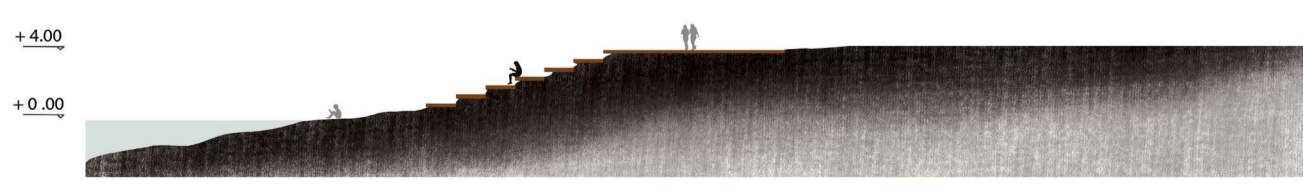
Γ - Γ'

Δ - Δ'

E - E'

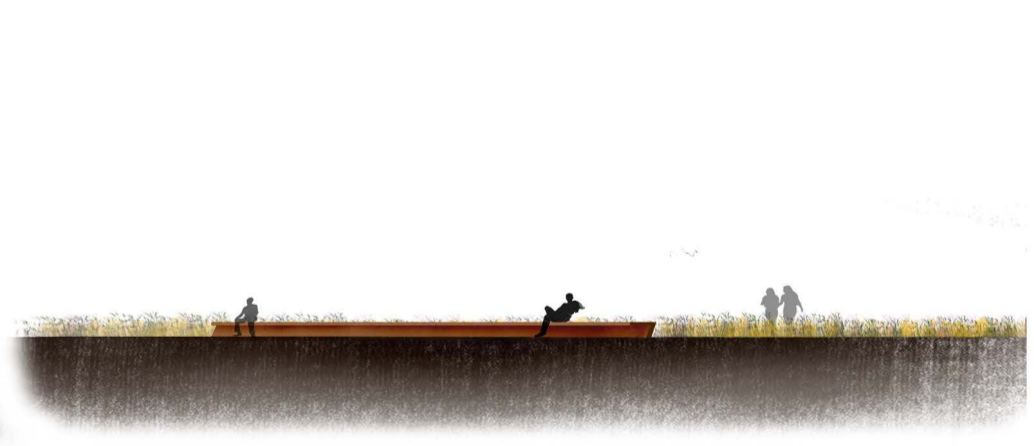
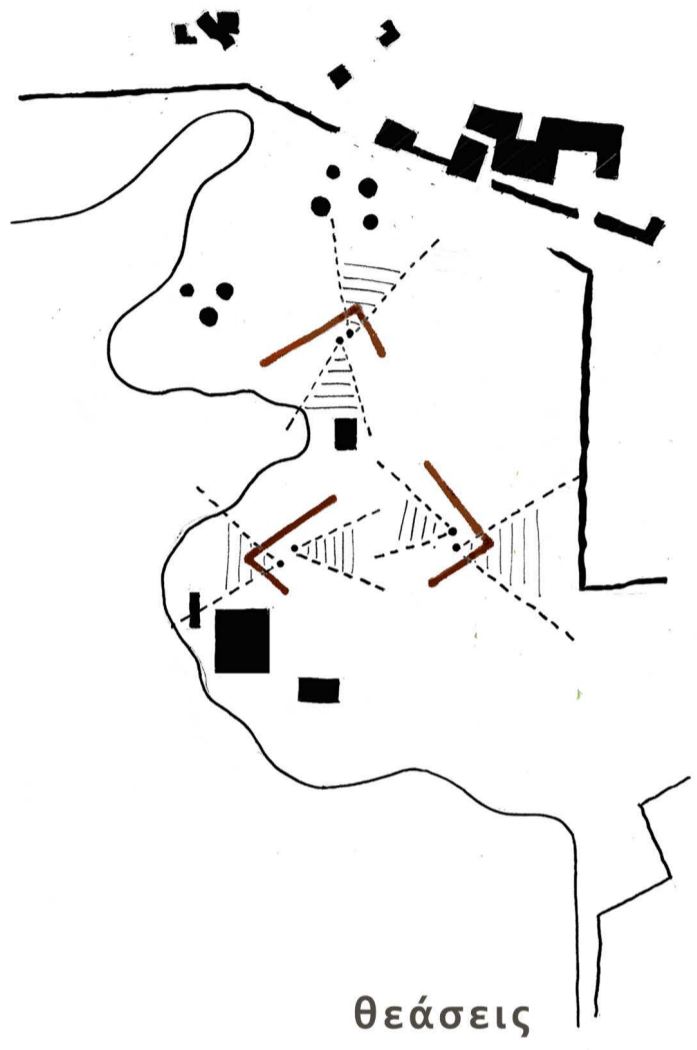

Z - Z'

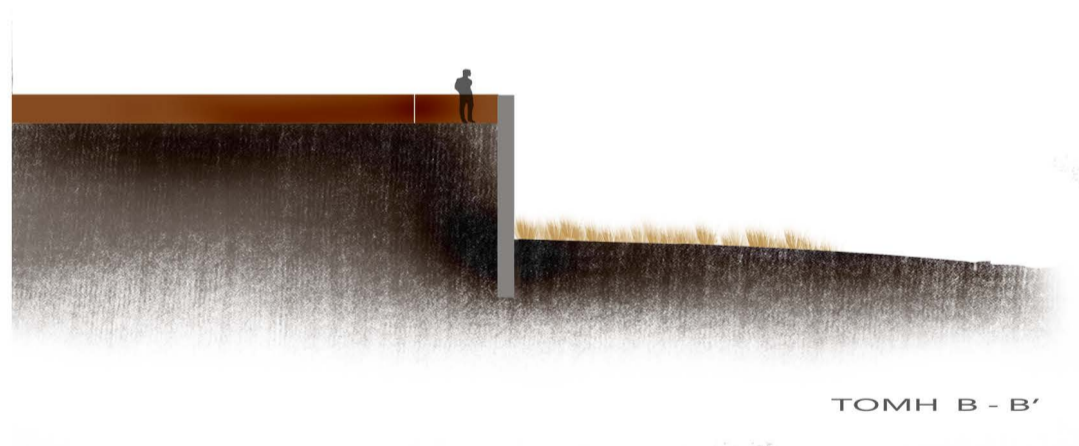
Τ
Ο
Μ
Ε
Σ
Σ
Τ
Η
Ν
Α
Κ
Τ
Ο
Γ
Ρ
Α
Μ
Μ
Η

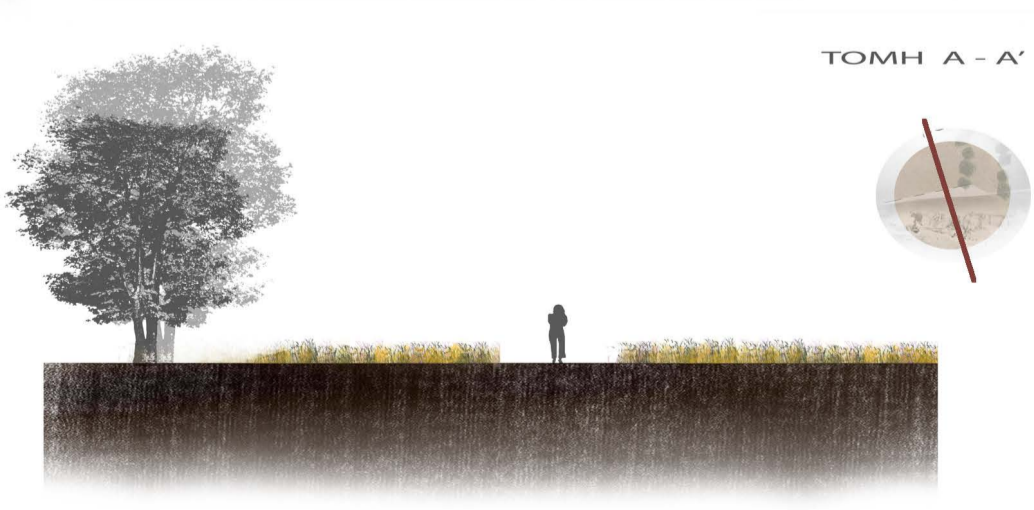
Μέσα από τις αλληπάλληλες αναγνώσεις του χώρου εντοπίσαμε ένα δίκτυο διαδρομών και πλατωμάτων το οποίο ενισχύσαμε και αναδείξαμε. Στους χώρους αυτούς οι χρήσεις είναι ήπιες και λειτουργούν ως ένα ενιαίο σύνολο με τις χρήσεις στους κλειστούς χώρους.

ΤΟΜΗ Α - Α'

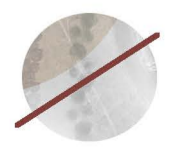
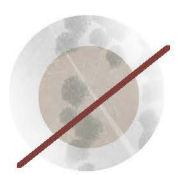
ΤΟΜΗ Β - Β'

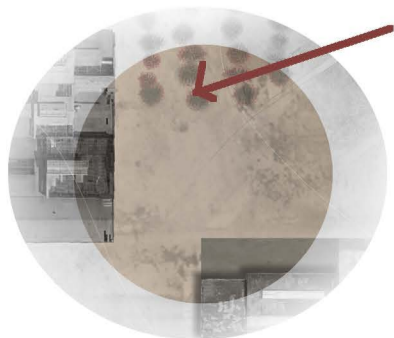
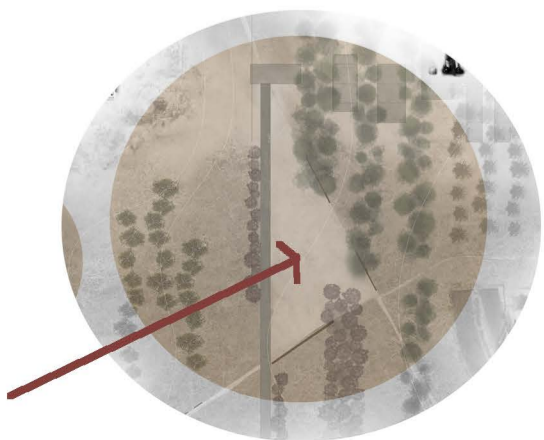
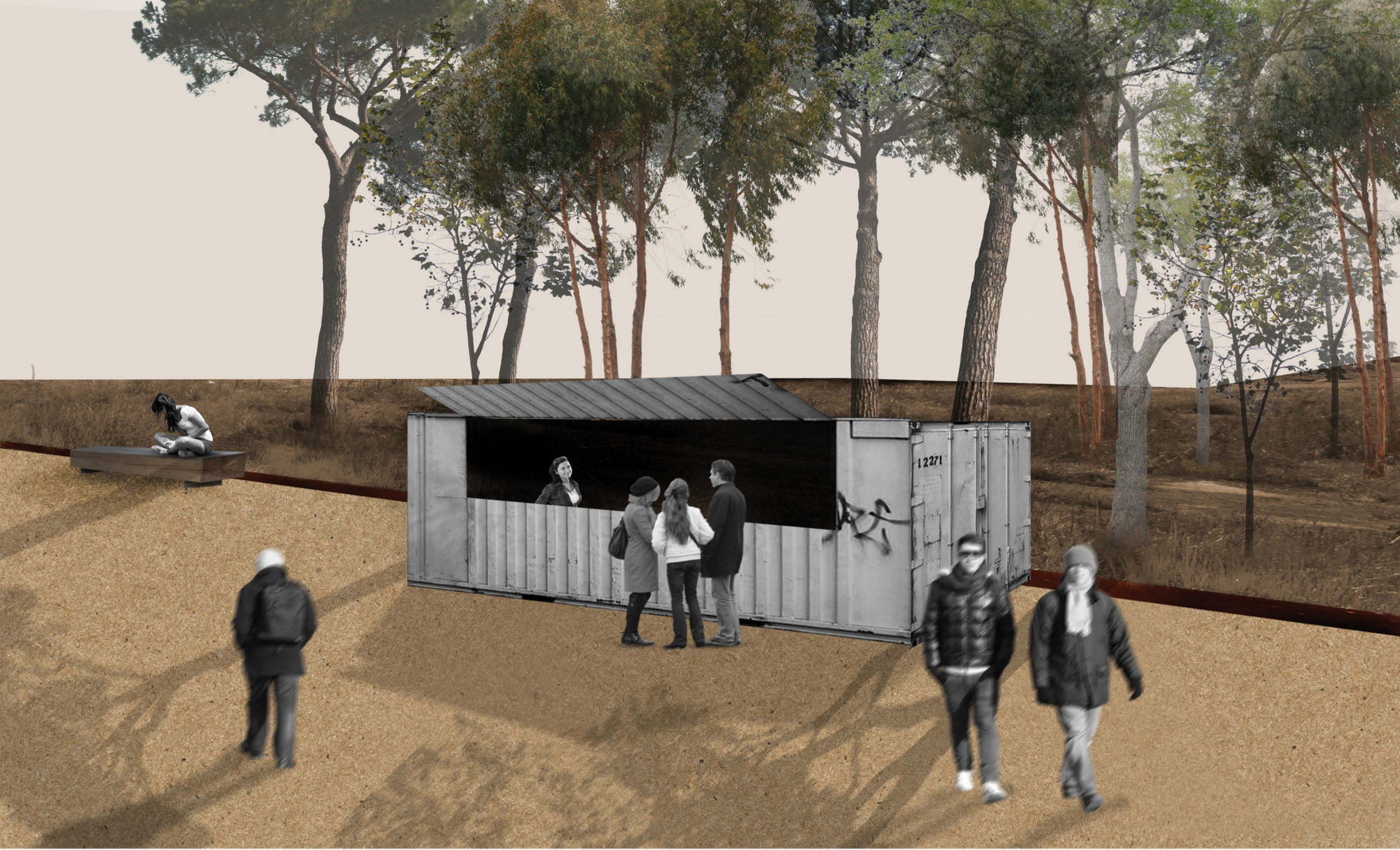

ΤΟΜΗ Γ - Γ'

ΤΟΜΗ Δ - Δ'

ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΛΑΤΩΜΑΤΩΝ